

Integrovaná prevence a omezování znečištění (IPPC)

Vybrané výklady k příloze č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. za rok 2007

Oddělení IPPC
Ministerstvo životního prostředí

Praha, únor 2008

Úvod

Oddělení IPPC v rámci své metodické činnosti na úseku integrované prevence zpracovává výklady k jednotlivým kategoriím přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. (zákon o integrované prevenci). Výklady jsou následně poskytovány všem relevantním subjektům v rámci IPPC.

Pro přehled, které stěžejní výklady byly vytvořeny za rok 2007, byl zpracován předkládaný dokument.

Oddělení IPPC upozorňuje, že se každé zařízení musí posuzovat individuálně, a proto nelze uvedený materiál považovat za vyčerpávající (nejsou uváděny výklady pro všechny kategorie). V případě pochybností je provozovatel zařízení povinen obrátit se na příslušný krajský úřad nebo ministerstvo životního prostředí.

Materiál je rozdělen podle kategorií činností tak, jak je uvádí příloha č. 1 zákona o integrované prevenci. Některé kategorie činností neobsahují žádný výklad, neboť pro ně nebyl v roce 2007 zpracován. Výklady jsou zaměřeny na popis technologií, kapacit a výrobních procesů. Nejsou uváděna jména firem, vstupních surovin či produktů.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 1 – Energetika*

1.1. Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW.

Dopis OPVI MŽP č.j. 22686/ENV/07 ze dne 12. 4. 2007

Posuzovaným projektem je ekologická tepelná elektrárna na fytomasu s kotlem s tepelným příkonem 45 MWt a roční výrobou čisté elektřiny cca 116 GWh. Projekt počítá s využitím biopaliva v podobě obilné slámy a později slámy z tzv. energetických rostlin. Toto biopalivo bude hlavním palivem. Jako vedlejší, doplňkové biopalivo (max. do 15 % celkového objemu), lze využít i dřevní štěpky. Žádné jiné palivo zde nebude využito. Elektrárna bude ročně produkovat cca 5 000 tun popela.

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 1.1. Znění kategorie 1.1. je: „Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“. Popsaná technologie nespadá do kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci z důvodu nepřekročení prahové hodnoty z hlediska tepelného příkonu elektrárny. Pokud by jako palivo byly využity odpady (komunální, nebezpečné nebo živočišné), mohla by technologie naplňovat dikci dalších kategorií přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Posuzovaná technologie nespadá do kompetence zákona č. 76/2002 Sb.

Dopis OPVI MŽP č.j. 76311/ENV/07 ze dne 9. 11. 2007

Záměr „Výstavba špičkového zdroje 58 MWe“ spočívá ve vybudování špičkového zdroje elektrické energie s provozní jednotkou na zemní plyn. Provoz se předpokládá pouze ve výši cca 200 hodin za rok (cca 1 start za týden po 4 hodinách provozu). Jmenovitý tepelný příkon zdroje s plynovou turbínou vyjádřený pomocí energie paliva je roven 146,13 MWt. Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro výstavbu špičkového zdroje elektrické energie relevantní kategorie 1.1. - „Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW.“

Uvedený jmenovitý tepelný příkon zařízení (146,13 MWt) přesahuje prahovou hodnotu uvedenou v kategorii 1.1. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Na základě informací poskytnutých OPVI lze konstatovat, že posuzovaný špičkový zdroj elektrické energie s provozní jednotkou na zemní plyn spadá do kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Z toho vyplývá povinnost podat u příslušného krajského úřadu dle § 3 a 4 žádost o vydání integrovaného povolení.

1.2. Rafinerie minerálních olejů a plynu.

1.3. Koksovací pece.

1.4. Zařízení na zplyňování a zkapalňování uhlí.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 2 – Výroba a zpracování kovů*

- 2.1. *Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřníkové rudy).*
- 2.2. *Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu.*
- 2.3. *Zařízení na zpracování železných kovů*
- a) *válcovny za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu,*
- b) *kovárny s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde spotřeba tepelné energie je větší než 20 MW,*
- c) *nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu.*
- 2.4. *Slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně*
- 2.5. *Zařízení*
- a) *na výrobu surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy,*
- b) *na tavení, včetně slévání slitin, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů (rafinace, výroba odlitků apod.), o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů,*

Dopis OPVI MŽP č.j. 15260/ENV/07 ze dne 26. 2. 2007

Provozovatel provozuje zařízení na výrobu nebo tavení neželezných kovů a jejich slitin. Konkrétně se jedná o odlitky ze slitin hliníku a slitin zinku. Záměrem provozovatele je navýšení kapacity tavení slitin hliníku instalací nové tavicí pece s kapacitou 24 t/den.

Přehled zařízení pro výrobu odlitků ze slitin hliníku a zinku provozovaných provozovatelem:

1. Tavení a lití odlitků ze slitin hliníku

3 tavicí pece, každá o kapacitě 1,5 t/den. Tavicí pec o kapacitě 1,5 t/den byla demontována a nahrazena novou tavicí pecí o kapacitě 24 t/den. Celková kapacita tavení slitin hliníku bude 27 t/den (1,5 + 24 + 1,5).

2. Tavení a lití slitin zinku

Tavicí pec o kapacitě 6 t/den.

Pro danou technologii je relevantní kategorie 2.5.b). Vzhledem k tomu, že je překročena kapacita tavení stanovená zákona o integrované prevenci, je povinností provozovatele získat integrované povolení.

- 2.6. *Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázně větší než 30 m³.*

Dopis OL MŽP č.j. 2069/ENV/07 ze dne 6. 2. 2007

Zařízení sloužící ke katarforetickému lakování kovových výrobků o obsahu katarforezní lázně nad 30 m³. Katarforeza je nanášení barvy elektroforezním způsobem. Při katarforeze se používají kationické ve vodě rozpustné nátěrové hmoty na bázi epoxidů (popř. akrylátů) obsahující částice laku ve formě polymerních kationtů. Při lakování je výrobek ponořen do lakovací lázně a zapojen jako katoda. Vložením stejnosměrného napětí mezi výrobek a protielektrodu (anodu) se vytvoří elektrické pole, vlivem něhož putují kationty ke katodě, kde reakcí s hydroxylovými ionty vznikajícími na ní rozkladem vody ztrácejí rozpustnost a vylučují se na povrchu dílů. Elektricky vyloučená vrstva pevně lne k podkladu, přebytečný lak se opláchne. Vyloučený povlak je nutno vypálit při teplotách okolo 160 až 180°C, kdy dochází k polymeraci a povlak získává konečné vlastnosti. Vlastní depozici nátěru předchází kvalitní předúprava povrchu. Povrch výrobku musí být chemicky odmaštěn, zbaven koroze a opatřen homogenním Zn (Fe)-fosfátem.

Pro danou technologii mohou být relevantní tyto kategorie:

- 2.6. - zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázní větší než 30m³,
- 6.7. - zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.

Pro porovnání kapacity zařízení z hlediska spotřeby organického rozpouštědla s kapacitním limitem uvedeným v kategorii 6.7. (150 kg/hod nebo 200 t/rok) nebyly v dodaných podkladech dostatečné údaje.

V kategorii 2.6. jsou rozhodujícími parametry: použití elektrolytického nebo chemického procesu a celkový objem lázní. Technologie kataforetického nanášení laku naplňuje dikci kategorie 2.6. (kataforézu je třeba řadit mezi elektrolytické postupy). Tento závěr je podpořen i odborným stanoviskem Agentury integrované prevence a technické pracovní skupiny pro povrchové úpravy. Pokud objem lázní kataforetické linky (lakovacích lázní) přesahuje prahovou hodnotu pro kategorii 2.6., pak provozovateli zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 32300/ENV/07 ze dne 22. 5. 2007

Předmětem dotazu je galvanovna, která se nachází v areálu „firmy č. 1“. Tato galvanovna byla vybudována v 60. letech 20. století, skládala se ze dvou hal a k nim přilehlých místností. Dle informací získaných od „firmy č. 2“ byla severní hala galvanovny firmou č. 1 odstavena z provozu, došlo k vybourání a kompletní likvidaci technologie i všech lázní. Jižní hala s přilehlou místností je od 1. 1. 2007 pronajata „firmou č. 2“, která ji využívá ke svým potřebám.

Pro technologii galvanizování mohou být relevantní tyto kategorie:

- 2.6. - zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázní větší než 30m³,
- 6.7. - zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.

V galvanovně (jižní část) probíhají následující procesy: zinkování, kadmiování, odkujování, mědění, eloxování, černění, stříbření, pasivace nerezů, pasivace Ti a leptání Ni slitin. Dle informací získaných od provozovatele je objem všech lázní v galvanovně 28,45 m³. V kategorii 2.6. jsou rozhodujícími parametry: použití elektrolytického nebo chemického procesu a celkový objem lázní. Pokud objem lázní přesahuje prahovou hodnotu pro kategorii 2.6. (30 m³), pak provozovateli zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení. Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektovaným výrobním kapacitám anebo jinému parametru zařízení. Dle stanoviska odboru posuzování vlivů na životní prostředí MŽP se do celkového objemu lázní započítávají pouze lázně s chemickými činidly, vany s oplachovými vodami se do celkového objemu nezapočítávají. Objem všech lázní v galvanovně ve „firmě č. 2“ (bez započtení van oplachových) je 22,16 m³, je tedy zřejmé, že prahová hodnota 30 m³ není překročena, a proto daná technologie nespadá pod kategorii 2.6. zákona o integrované prevenci.

Organická rozpouštědla nejsou používána, k odmašťování jsou použity směsi, které tyto látky neobsahují. Kategorie 6.7. zákona o integrované prevenci je tedy v tomto případě nerelevantní.

Povinnosti provozovatele IPPC zařízení jsou vázány na technologické jednotky, které provozovatel reálně provozuje. Pokud provozovatel nenaplňuje kapacitu danou zákonem o integrované prevenci a ani neprovozuje objekt (jako celek), který je na takovou kapacitu projektován, resp. část objektu byla zcela zrušena, pak nemá povinnost mít integrované povolení podle zákona o integrované prevenci. V každém případě však musí plnit požadavky stanovené dalšími předpisy práva životního prostředí a právních odvětví.

Zařízení dané galvanovny nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 39833/ENV/07 ze dne 26. 6. 2007

Pro technologii galvanického pokovování mohou být relevantní následující kategorie:

- 2.6. - zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázní větší než 30m³,
- 6.7. - zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.

V zařízení jsou provozovány celkem 4 lázně, jejichž celkový objem je 1,25 m³. V kategorii 2.6. jsou rozhodujícími parametry: použití elektrolytického nebo chemického procesu a celkový objem lázní. Pokud objem lázní přesahuje prahovou hodnotu pro kategorii 2.6. (30 m³), pak provozovateli zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení. Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektovaným výrobním kapacitám anebo jinému parametru zařízení. Je zřejmé, že prahová hodnota 30 m³ není překročena, a proto daná technologie nespadá pod kategorii 2.6. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Dále provozovatel uvedl, že organická rozpouštědla nejsou k odmašťování a moření používána. Kategorie 6.7. zákona o integrované prevenci je tedy v tomto případě nerelevantní.

Zařízení dané galvanovny nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 33009/ENV/07 ze dne 18. 7. 2007

Technologie kataforetického nanášení laku je elektrolytickým postupem, při kterém dochází k elektrolytickému nanášení laku na povrch kovu. Pro dané zařízení je relevantní kategorie 2.6. přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů. Znění kategorie 2.6. je: „Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li obsah lázní větší než 30 m³.“ V rámci celé technologie kataforetického nanášení laku se objemy jednotlivých aktivních van sčítají. Do celkové kapacity se zahrnují i lázně s chemickými činidly. Vany s oplachovými vodami se do celkového objemu lázní nezapočítávají. Celkový objem lázní s chemickými činidly je minimálně 31,5 m³.

Uvedená technologie by mohla spadat také do kategorie 6.7. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci (Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.).

Dopis OPVI MŽP č.j. 46092/ENV/07 ze dne 20. 7. 2007

Předmětem dotazu bylo zařízení na povrchovou úpravu kovů ve fosfatizační lince a lakování a dále plánované rozšíření o povrchovou úpravu kovových dílů.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro povrchovou úpravu mohou být relevantní následující kategorie:

- 2.6. - zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázní větší než 30m³,
- 6.7. - zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.

V kategorii 2.6. jsou rozhodujícími parametry: použití elektrolytického nebo chemického procesu a celkový objem lázní. Pokud objem lázní přesahuje prahovou hodnotu pro kategorii 2.6. (30 m³), pak provozovateli zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení. Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektovaným výrobním kapacitám anebo jinému parametru zařízení. Do celkového objemu lázní se započítávají pouze lázně s chemickými činidly, vany s oplachovými vodami se do celkového objemu nezapočítávají. Objem všech lázní v současném provozu 26,4 m³, je tedy zřejmé, že prahová hodnota 30 m³ není překročena, a proto daná technologie nespadá pod kategorii 2.6. zákona o integrované prevenci.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel je v současném provozu 17212 kg/rok a v plánovém rozšíření provozu bude spotřeba organických rozpouštědel 43 t/rok. Je zřejmé, že prahová hodnota 200 t/rok není překročena, a proto daná technologie nespadá pod kategorii 6.7. zákona o integrované prevenci.

Současné ani plánované zařízení pro povrchovou úpravu provozované i plánované nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 3 - Zpracování nerostů*

- 3.1. **Zařízení na výrobu cementářského slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně.**
- 3.2. **Zařízení na výrobu azbestu a produktů s obsahem azbestu.**
- 3.3. **Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.**
- 3.4. **Zařízení na tavení minerálních materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.**

Dopis OPVI MŽP č.j. 17221/ENV/07 ze dne 2. 4. 2007

V zařízení probíhá výroba smaltěřských a keramických frit, keramických pojiv, smaltů na plech a glazur. Dle standardní klasifikace produktů jsou uvedené výrobky klasifikovány jako sklotvorné smalty a glazury, skleněné frity (kód č. 24.30.21 – chemické výrobky). Základními surovinami pro výrobu frit jsou především borité suroviny (borax, kyselina boritá), upravené a mleté vápence, živce, křemeny, soda, křemičitan zirkoničitý, přídržné oxidy apod. Z uvedených surovin je dle receptury smícháván kmen, který je vsazený do kontinuálních nebo rotačních tavících agregátů (pecí) a tavený při teplotě 1250 až 1550 °C. Jako výhřevné médium se používá zemní plyn a kyslík. Vypouštěná tavenina (sklovina) je prudce ochlazovaná ve vodě nebo mezi chladicími válci. Tato sklovina je dodávána výrobcům van, boilerů, kuchyňského nádobí, obkladaček a dlažeb k dalšímu zpracování při aplikaci na jejich výrobky.

Pro dané zařízení by připadala v úvahu kategorie 3.4. zákona o integrované prevenci, která je definována jako „zařízení na tavení minerálních materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně“. Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách (tzv. BREF) pro sklářský průmysl se zabývá kategoriemi 3.4. a 3.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Dle BREFU se sklářský průmysl skládá z osmi odvětví, která se rozdělují podle vyráběných produktů. V daném BREFU je věnována pozornost i fritám jako jednomu z odvětví sklářského průmyslu, popisován postup jejich výroby, typy frit a jejich možné použití. Dle kapitoly 1.10. uvedeného BREFU výroba frit odpovídá definici kategorie 3.4. dle Směrnice Rady 96/61/EC, o integrované prevenci a omezování znečištění.

Projektovaná kapacita tavících agregátů (pecí) je větší než 20 t denně, a proto dané zařízení spadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 27209/ENV/07 ze dne 9. 5. 2007

V zařízení probíhá výroba smaltěřských a keramických frit, keramických pojiv, smaltů na plech a glazur. Pro dané zařízení je relevantní kategorie 3.4. zákona o integrované prevenci, která je definována jako „zařízení na tavení minerálních materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně“.

Při určování rozsahu povoleného zařízení je nutné řídit se zněním zákona o integrované prevenci a jeho prováděcích předpisů. V zákoně o integrované prevenci je zařízení definováno v § 2 písm. a) jako „stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů; za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka neuvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže provozovatel zařízení pro ni požádá o vydání integrovaného povolení“.

Dále je důležité znění poznámky k příloze č. 1 daného zákona, ve které je uvedeno: „jestliže tentýž provozovatel zařízení provozuje více zařízení ve stejném místě, která spadají pod totéž označení podle uvedeného výčtu kategorií zařízení, pak se prahové hodnoty z těchto zařízení sčítají“. Obdobně je ve Směrnici Rady 96/61/ES, o integrované prevenci a omezování znečištění v poznámce k příloze I uvedeno: „jestliže tentýž provozovatel provozuje ve stejném zařízení nebo na stejném místě několik činností, které spadají pod totéž označení podle výčtu kategorií, pak se kapacity výstupů z těchto činností sčítají“.

Ve společnosti je nainstalováno celkem 10 tavících agregátů (pecí) s následujícími projektovanými kapacitami:

- a) 2 rotační pece na výrobu bílých smaltéřských frit o projektované kapacitě 5 tun,
- b) 3 kontinuální pece na výrobu keramických frit o projektované kapacitě 10 tun,
- c) 2 rotační pece na výrobu barevných smaltéřských frit o projektované kapacitě 5 tun,
- d) 2 kontinuální pece na výrobu barevných smaltéřských frit o projektované kapacitě 10 tun,
- e) 1 rotační pec na výzkumné výrobky o projektované kapacitě 0,25 tun.

Tavící pece pod body a) b) jsou umístěny v jedné budově, pece pod body c) d) jsou umístěny v budově druhé, přičemž pece pod bodem d) jsou trvale mimo provoz. Pece pod bodem e) jsou určeny pro výzkumné účely a nenaplnují znění § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci. Tavící pece jsou od sebe vzdáleny cca 5 m, nachází se tedy v jednom provozním areálu. Pece jsou vzájemně technologicky propojeny (centrální zásobník kyslíku, společná plynová stanice), jsou umístěny v jednom provozním areálu a mají společného provozovatele. Pece lze považovat za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci. Pro účely zařazení pod působnost zákona se v případě více jednotek, které spadají do stejné kategorie, jsou provozovány jedním provozovatelem a nacházejí se v jednom místě, projektované kapacity sčítají. V daném případě se vychází ze součtu kapacit tavících agregátů, který je větší než prahová kapacita pro kategorii 3.4. uvedená v příloze č. 1 zákona o integrované prevenci.

Dané zařízení spadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení.

3.5. Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně anebo o kapacitě pecí větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³.

Dopis OPVI MŽP č.j. 22750/ENV/07 ze dne 3. 5. 2007

Zařízením je výroba keramických výrobků. Jedná se o dvě pece tunelové a dvě pece komorové. Tunelová pec 1 má kapacitu 1,53 m³ a hustotu vsázky 187 kg/m³, pec 2 kapacitu 0,72 m³ a hustotu vsázky 327 kg/m³. Celková kapacita tunelových pecí je 2,25 m³. Komorové pece 1 a 2 mají shodnou kapacitu – 3,45 m³ i hustotu vsázky – 296 kg/m³. V tomto případě je celková kapacita komorových pecí 6,9 m³.

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 3.5. přílohy č. 1 („Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně anebo o kapacitě pecí větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³.“).

Podle uvedených parametrů provoz nedosahuje limitní výrobní kapacity 75 t denně, je tedy nutné jej posoudit podle prahových hodnot pro kapacitu pecí a hustotu vsázky. V případě tunelových pecí je z hlediska kategorie 3.5. naplněna podmínka hustoty vsázky pouze u pece 2 – 327 kg/m³, přičemž kapacitní hledisko není překročeno ani v případě součtu kapacit obou pecí tohoto typu. Komorové pece překračují hledisko celkové kapacity – 6,9 m³. Ani jedna z těchto pecí nepřekračuje stanovenou prahovou hodnotu týkající se hustoty vsázky (v obou případech 296 kg/m³). Aby uvedené pece mohly být zařazeny do výše zmíněné kategorie, musí splňovat obě podmínky současně (tj. kapacita větší než 4 m³ a hustota vsázky větší než 300 kg/m³). Dané komorové a tunelové pece nespádají do kompetence zákona č. 76/2002 Sb.

Dopis OPVI MŽP č.j. 65232/ENV/07 ze dne 12. 10. 2007

V zařízení dochází k výrobě brousících nástrojů pojených keramickým pojivem pro obráběcí stroje a zařízení (kotouče, segmenty, atd.). Nejdříve se v míchárně dle stanovených kompozic připraví lisovací směsi brusných zrn (korundy, SiC), keramických pojiv (obsah 5 – 20 % hm.) a plniv (dextrin, škrob, kopidex atd.). Z připravených směsí se lisují polotovary, které jsou následně zakládány do pecí a vypalovány na hotové výrobky. Instalovány jsou dvě pece – tunelová a pokloповá s následujícími parametry:

Tunelová pec – objem 52,8 m³, hustota vsázky 272,7 kg/m³.

Pokloповá pec – objem 40 m³, hustota vsázky 412,5 kg/m³.

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 3.5. přílohy č. 1 („Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně anebo o kapacitě pecí větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³.“), přičemž uvedené příklady výrobků nelze pokládat za jejich konečný výčet.

Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách (tzv. BREF) pro keramický průmysl se zabývá kategorií 3.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. V BREFu jsou uvedeny hlavní sektory, které jsou založeny na výrobě keramických výrobků (keramice): obkládačky a dlaždice, cihly a střešní krytina, nádobí a ozdobné zboží (užitková keramika), žárovzdorné výrobky, zdravotnická keramika, technická keramika, kameninové trouby, lehké umělé kamenivo a anorganicky pojená brusiva.

Celková výroba brousících nástrojů nedosahuje 75 tun denně, je tedy nutné ji posoudit podle prahových hodnot pro kapacitu pecí a hustotu vsázky. Aby uvedené pece mohly být zařazeny do výše zmíněné kategorie, musí splňovat obě podmínky současně (tj. kapacita větší než 4 m^3 a hustota vsázky větší než 300 kg/m^3). Při používání více druhů pecí se vzhledem k objektivitě výpočtů posuzuje každý typ samostatně a hustota vsázky se neprůměruje. V případě tunelové pece je z hlediska kategorie 3.5. naplněna podmínka kapacity pece, přičemž hledisko hustoty vsázky není překročeno. Poklopová pec překračuje obě podmínky současně – kapacitu pece (40 m^3) i hustotu vsázky ($412,5 \text{ kg/m}^3$). Dané zařízení spadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 4 - Chemický průmysl*

U kategorií průmyslových činností uvedených v této části se „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů podle výčtu v oddílech 4.1 až 4.6.

4.1. Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou

a) jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické),

Dopis OPVI MŽP č.j. 27779/ENV/06 ze dne 24. 5. 2007

Zařízení, které bude provozováno, pracuje na principu pyrolýzy, kdy jsou dezintegrované pneumatiky (odpad kategorie „O“) vystaveny vysokým teplotám bez přístupu vzduchu. Vzniká tuhý produkt (uhlík) a plynný produkt. Uhlík lze užít jako plnivo do technických gum, do asfaltu a jako náhrada pigmentů do barev a laků. Část plynného produktu bude zkapalněna a dále předávána ke zpracování na výrobu čistých chemických látek. Olej získaný pyrolýzou lze využít bez úpravy jako topný olej. Zbytek plynného produktu - pyrolýzní plyn bude využit jako palivo v kogeneračních energetických jednotkách. Cílová kapacita zařízení je 72,7 tun zpracovávaného odpadu denně.

Pro popsané průmyslové činnosti připadá v úvahu zařazení pod kategorii 4.1.a) Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické), 4.2.e) Chemická zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, jako jsou nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny, jako karbid vápníku, křemík, karbid křemíku a kategorie 5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.

Znění § 2 písm. a) zákona umožňuje, aby probíhalo v jednom zařízení více než jedna činnost, vymezených v příloze č. 1 zákona - zařízením (se rozumí) stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

Zařízení spadá zároveň pod kategorie 4.1.a) a 4.2.e) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Tekuté uhlovodíky, které budou v zařízení produkovány a budou sloužit jako vstupní surovina pro další chemickou výrobu, naplňují znění kategorie 4.1.a). Zařazení popsaného výrobního postupu do kategorie 4.2.e) podporuje příslušný referenční dokument o nejlepších dostupných technikách (BREF) – výroba velkoobjemových anorganických chemikálií – tuhých produktů a produktů příbuzných (LVIC-S) kapitola 4.2.3.6 Technické saze - Ostatní výrobní postupy a kapitola 9.4.1. Technické saze - Obecný výhled – vstupující techniky - vývoj v budoucnosti. Saze jsou v dokumentu definovány jako forma jemně rozptýleného elementárního uhlíku s extrémně malými částicemi.

Z hlediska vstupujícího materiálu – popsaného odpadu je částečně naplněno znění kategorie 5.3., nicméně podmínkou pro zařazení do této kategorie je, na základě stanoviska Evropské komise, aplikace postupů, uvedených pod kódy D8 (Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, kterým je implementován příslušný evropský předpis – směrnice 75/442/EHS o odpadech. Podle poskytnutých informací tato podmínka není splněna a zařízení pod kategorií 5.3. nespadá.

Popsané aktivity lze jednoznačně považovat za průmyslové činnosti spadající pod působnost zákona a pro provozovatele nového zařízení vzniká povinnost získat platné integrované povolení před vydáním stavebního povolení (§ 45 odst. 1 zákona).

Dopis OPVI MŽP č.j. 49058/ENV/06 ze dne 28. 6. 2007

Zařízení, které bude provozováno je rektifikační jednotka na přečišťování organických rozpouštědel. Rektifikační jednotka se skládá z ocelového duplikátorového kotle opatřeného míchadlem, skleněné kolony a skleněného chladiče. Na rektifikační jednotce budou přečišťována organická rozpouštědla (heptan, isopropylalkohol, methanol a hexan). Některá z uvedených chemikálií se načerpá do kotle a za stálého míchání se parou uvede do varu. Páry procházející kolonou kondenzují v chladiči a takto vzniklý přečištěný produkt se jímá do připraveného obalu. Rektifikační jednotka bude provozována po jednotlivých varných dávkách, diskontinuálně a nepravidelně, podle požadavků zákazníků.

Příloha č. 1 k zákonu specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro popsanou technologii je relevantní kategorie 4. Chemický průmysl – 4.1. Chemická zařízení na výrobu základních organických látek, jako jsou 4.1.a) jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasyčené, alifatické nebo aromatické) a 4.1.b) kyslíkaté deriváty uhlovodíků jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice. „Výrobou“ se rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů.

Uváděná technologie nesplňuje podmínky pro zařazení do kategorie 4.1., protože nedochází k výrobě organických rozpouštědel, ale pouze k jejich rektifikaci (přečišťování). Daná technologie nespadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a provozovateli zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

b) kyslíkaté deriváty uhlovodíků, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice,

Dopis OPVI MŽP č.j. 48060/ENV/06 ze dne 27. 6. 2007

Technologický proces výroby metylesteru řepkového oleje je založen na esterifikaci, při které se mísí rostlinný olej s metanolátem draselným. Postup následně podléhá odsazení v usazovací nádrži, odvodnění a odčerpání metylesteru. Esterifikaci předchází lisování olejnin (čtyři lisy a filtrace).

Popsanou činnost lze zařadit do kategorie 4.1.b) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, to jsou: „Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou kyslíkaté deriváty uhlovodíků jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice“. U kategorií průmyslových činností uvedených v kategorii 4 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci se výrobou rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů. Výše popsané zařízení splňuje parametry citované kategorie 4.1.b) vzhledem k tomu, že se v něm chemickou cestou produkuje organická sloučenina obsahující kyslík – metylester řepkového oleje.

Pro provoz daného zařízení je nutné získat integrované povolení podle zákona o integrované prevenci. Provozovat zařízení podle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci bez integrovaného povolení zakazuje § 16, odst. 2 zákona o integrované prevenci. Dále je nutné zohlednit požadavky § 42 a § 45, které specifikují časové náležitosti získání integrovaného povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 49058/ENV/06 ze dne 28. 6. 2007 – viz. kategorie 4.1.a)

c) organické sloučeniny síry,

d) organické sloučeniny dusíku, jako aminy, amidy, nitroderiváty, nitrily, kyanatany, isokyanatany,

e) organické sloučeniny fosforu,

f) halogenderiváty uhlovodíků,

g) organokovové sloučeniny,

h) základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy),

Dopis OPVI MŽP č.j. 89464/ENV/06 ze dne 15. 1. 2007

V zařízení probíhá výroba nátěrových hmot na průmyslové podlahy ve dvou základních krocích. V prvním kroku dochází k výrobě pojiva (vstupními surovinami pro výrobu jsou metylmetakrylát, n-butylmetakrylát, xylen, solventní nafta a di-terc-butylperoxid), ve druhém kroku probíhá ředění kopolymeru organickým rozpouštědlem. Výroba pojiva probíhá v nerezovém reaktoru a jednotlivé kroky výroby lze popsat následovně:

- 1) příprava vstupů a výhřev reakčního média (xylen),
- 2) kopolymerace monomerů (řetězová radikálová polymerace výše zmíněných monomerů v roztoku média, iniciátorem reakce je organický peroxid, doba trvání kopolymerace je cca 2 hodiny),
- 3) depolymerace – během cca 8 hodin dochází k přeměně zbytkových monomerů na kopolymer.

Poslední fáze výroby nátěrových hmot spočívá v ředění pojiva, které probíhá v nerezovém reaktoru pomocí solventní nafty a funkčních aditiv na požadovanou koncentraci, během výroby samotného produktu neprobíhá chemická reakce.

Pro zařízení je relevantní kategorie 4.1.h), která je definovaná jako: „Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy).“ Zařízení, která spadají do uvedené podkategorie, jsou všechna zařízení na výrobu polymerů z monomerních jednotek polymerací. Výrobou se zde rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů.

Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Při výrobě pojiva jde o výrobu kopolymeru z monomerů, dochází tedy k chemické reakci a zařízení splňuje podmínky pro zařazení do kategorie 4.1.h) přílohy č. 1 zákona a spadá pod působnost zákona o integrované prevenci. Vzhledem k tomu, že je výroba pojiva přímo technologicky napojena na výrobu nátěrových hmot ředěním kopolymeru – tj. výrobu nátěrových hmot nelze provozovat bez zařízení na výrobu pojiva, tak je i navazující výroba nátěrových hmot součástí zařízení spadajícího pod působnost zákona o integrované prevenci. Lze proto konstatovat, že zařízení na výrobu nátěrových hmot je chemickou výrobou a spadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 7334/ENV/07 ze dne 8. 2. 2007

V zařízení bude probíhat výroba fenolformaldehydových pryskyřic. Posouzeny jsou tři technologie:

- 1) Polykondenzace fenolu, paraformaldehydu a furfurylalkoholu. Plánované vyráběné roční množství 200 t. Produktem je fenol-močovino-formaldehydová pryskyřice.
- 2) Polykondenzace formolu 55, fenolu, metanolu, paraformaldehydu a močoviny za působení hydroxidu sodného. Reakce je víceúrovňová a jsou při ní přidávány různé aditivy: trietanolamin, glycerin, monoethylenglykol a kyselina olejová. Plánované vyráběné roční množství 100 t. Produktem je fenol-formaldehydo-furanová pryskyřice.
- 3) Polykondenzace fenolu, formalínu a paraformaldehydu za působení hydroxidu sodného. Plánované vyráběné roční množství 200 t. Produktem je alkalický roztok fenolových pryskyřic.

Pro technologie je relevantní kategorie 4.1.h), která je definovaná jako: „Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy“, přičemž produkty uvedené v závorce mají být chápány pouze jako příklady, nikoliv jako konečný výčet a „výrobou“ se rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů.

V Referenčním dokumentu o nejlepších dostupných technikách (BREF) „Výroba polymeru“ je uveden podrobný popis polykondenzace. Uvedený BREF definuje polykondenzaci jako chemickou reakci, jejímž principem je kombinace monomerů, vytvářejících polymer a vedlejší produkt.

Dané technologie splňují podmínky pro zařazení do kategorie 4.1.h). Fenol-močovino-formaldehydová pryskyřice, fenol-formaldehydo-furanová pryskyřice a fenolová pryskyřice (v alkalickém roztoku) jsou polymery a jedná se o základní plastické hmoty. Při výrobě probíhá chemický proces (tj. polykondenzace) a bude realizována v průmyslovém měřítku. Popsaná výroba spadá do působnosti zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci a na zařízení se vztahuje, podle § 45 zákona, povinnost získat platné integrované povolení před vydáním stavebního povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 22168/ENV/07 ze dne 30. 3. 2007

Zařízení bude sloužit na výrobu kompaktních a pěněných desek z PVC. Princip procesu výroby PVC desek spočívá v přípravě suché směsi a její následné extruzi. Hlavní vstupní surovinou je práškové S-PVC. Ostatními komponentami jsou tepelné stabilizátory, mazadla, plniva, tokové modifikátory, modifikátory houževnatosti, nadouvadla a barevné koncentráty. Jednotlivé složky se pneumaticky dopravují do přípravných násypků. Z těchto násypků se pomocí speciálních vah připraví dávka pro míchání. Suchá směs se připravuje ve dvoustupňových míchačkách. Potom probíhá zrání suché směsi. Při procesu extruze je směs zahřívána na teplotu, při které je dostatečně plastická a tvárná. Kalibrovaným otvorem je následovně vytlačována k pracovním válcům, na kterých získává konečný tvar. V druhé části výrobní linky je materiál ochlazován a v poslední fázi řezán na požadovaný rozměr. Maximální výrobní kapacita závodu se předpokládá 30 000 t materiálu ročně.

Pro zařízení na výrobu kompaktních a pěněných desek z polyvinylchloridu je relevantní kategorie 4.1.h). „Výrobou“ se zde rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů.

Uváděné technologie nesplňují podmínky pro zařazení do kategorie 4.1.h). Výroba PVC desek spočívá v míchání vstupních surovin a jejich následné extruzi. Při výrobě nedochází k chemickým procesům. Plastická hmota – polyvinylchlorid – se v zařízení nevyrábí, ale pouze zpracovává. Popsaná výroba nespadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 35302/ENV/07 ze dne 24. 5. 2007

Předmětem dotazu je zpracování plastů metodou vakuového tváření. Výrobní závod je zaměřen na výrobu plastových dílů (technologí vakuového tváření plastových desek) pro kapotování různých strojů, vyrábí interiérové i exteriérové díly a na výrobu sanitární techniky. Výlisky jsou vyráběné na lisech pro vakuové tváření, současná kapacita závodu činí cca 1000 tun plastových polymerů ročně. Mezi nejčastěji zpracované materiály patří ABS, ABS/PMMA, PVC, PS, PS/PE, PET-G aj.

Pro zařízení výroba plastových dílů může být relevantní kategorie 4.1.h), která je definovaná jako: „Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy).“ Zařízení, která spadají do uvedené podkategorie, jsou zařízení na výrobu polymerů z monomerních jednotek polymerací. Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. V daném případě nedochází k výrobě plastových polymerů, ale pouze k nákupu plastových desek a k jejich následnému zpracování. Je tedy možné konstatovat, že dané zařízení není chemickou výrobou, a proto nenaplnuje dikci kategorie 4.1.h) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Pro zařízení je relevantní i kategorie 6.7., která je definovaná jako: „Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.“ Spotřeba organických rozpouštědel (technický líh a dichlormethan) je 300 litrů ročně. Prahová hodnota 200 t za rok není překročena, a proto zařízení nelze zařadit do kategorie 6.7. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 45658/ENV/07 ze dne 27. 6. 2007

Zařízení slouží k výrobě blokového měkčeného polyuretanu (dále PUR) éterového typu. Hlavní činností firmy je výroba polyuretanových pěnových hmot, které se používají zejména při výrobě čalouněného nábytku. PUR pěna je vyráběna ve zpěňovací technologii vzájemnou chemickou reakcí dvou specifických složek: polyolu a izokyanátu TDI za přítomnosti aktivátorů. Hlavní činnost společnosti zahrnuje nejen výrobu blokových polyuretanových pružných pěn, ale také jejich další zpracování a zhotovování širokého sortimentu profilů a tvarů. Nabídka sestává z bloků, desek, tvarovek, různých přířezů i hotových dílců v čalouněném nábytku. Firma zhotovuje sedací kazety, hotové sety k montáži v čalouněném nábytku, plotny libovolných rozměrů i vysoce komplikované, profilované tvarovky. Elastická polyuretanová pěna je nabízena v podobě bloků, platen, tvarovek a profilovaných kazetových prvků.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro zařízení na výrobu a zpracování polyuretanových pěnových hmot je relevantní kategorie 4.1.h) která je definovaná jako: „Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy).“ Polyuretan je zařazen mezi syntetické polymery a jedná se o základní plastickou hmotu ve smyslu bodu 4.1.h) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Produkty uvedené v závorce (syntetická vlákna na bázi polymerů a vlákna na bázi celulózy) mají být chápány pouze jako příklady, nikoliv jako konečný výčet. Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Výroba probíhá v průmyslovém měřítku tehdy, pokud jsou produkty dále komerčně využívány. Pro kategorii 4 není uvedena žádná prahová hodnota.

Zařízení na výrobu blokového měkčeného PUR éterového typu je chemickou výrobou, která naplňuje znění kategorie 4.1.h) zákona o integrované prevenci. Provozovateli tohoto zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 67653/ENV/07 ze dne 15. 10. 2007 a dopis OPVI MŽP č.j. 68690/ENV/07 ze dne 15. 10. 2007

Předmětem dotazu je technologie výroby polyuretanové těsnící pásky vypěňováním. Činností firmy je lisování, svařování a montáž plechových polotovarů ve formě plechových součástí pro automobilový průmysl. Na část kovových dílů je prováděna výroba těsnící pásky pomocí vypěňování. Ze sudů jsou dávkovány polyol a izokyanát, které se smíchají a je vytvořen pásek po okraji výrobku, který se na vzduchu vytvrdí a vzniká těsnící polyuretanová pěna. Spotřeba složky s obsahem izokyanátu je 750 kg/rok a složky s obsahem polyolu je 4 000 kg/rok. Pěna je pouze součástí kovových dílů, není prodávána samostatně.

Výroba polyuretanu probíhá chemickou reakcí dvou specifických složek: polyolu a isokyanátu. Pro zařízení na výrobu a zpracování polyuretanu (polyuretanové pěny) je relevantní kategorie 4.1. přílohy č. 1 zákona

o integrované prevenci, která definuje ve svých jednotlivých podkategoriích příklady chemických výrob. Podkategorie 4.1. h) je definovaná jako: „Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy).“ Polyuretan je zařazen mezi syntetické polymery a jedná se o základní plastickou hmotu ve smyslu bodu 4.1.h) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Produkty uvedené v závorce (syntetická vlákna na bázi polymerů a vlákna na bázi celulózy) mají být chápány pouze jako příklady, nikoliv jako konečný výčet. Zařízení, která spadají do uvedené podkategorie, jsou všechna zařízení na výrobu polymerů z monomerních jednotek polymerací. Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Výroba probíhá v průmyslovém měřítku tehdy, pokud jsou produkty dále komerčně využívány. Pro kategorii 4 není uvedena žádná prahová hodnota.

Zařízení na výrobu polyuretanové těsnicí pěny je chemickou výrobou, a proto spadá pod působnost zákona o integrované prevenci. Provozovateli vzniká povinnost mít pro provoz takového zařízení integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 72833/ENV/07 ze dne 6. 11. 2007

Předmětem dotazu bylo, zda technologie výroby předizolovaného potrubí a fitinek spadá pod působnost zákona o integrované prevenci. Jako izolační materiál pro potrubí se používá tvrdá polyuretanová pěna. Izolační materiál se vyrábí mísením alkoholů a izokyanátů za přítomnosti nadouvadla, katalyzátoru a stabilizátoru. Polyuretan je vypěňován nadouvadlem – cyklopentanovými parami. Výsledkem je tvrdá polyuretanová pěna na tepelnou izolaci potrubí používaných pro rozvody tepla a chladu. Na výrobní lince je nastříkovacími hubicemi dopravena směs komponent PUR pěny do mezikruží potrubí a následně dochází k vypěnění. Vznik polyuretanové pěny je dán základní reakcí alkoholu s dvojfunkčním organickým izokyanátem. Reakce jsou exotermní a rychlé, proto se aktivní složky (polyol a izokyanát) mísí těsně před vlastním vypěňováním ve speciální hubici, do které jsou dopravovány pod vysokým tlakem pomocí speciálních čerpadel z provozních zásobníků. Napěnění je dosahováno přidávkou cyklopentanu, jehož páry způsobují vlastní napěnění. Cyklopentan je do pěny přidáván vmícháním do polyolu pro zlepšení tepelně izolačních vlastností výrobku.

Pro zařízení na výrobu a zpracování polyuretanu (polyuretanové pěny) je relevantní kategorie 4.1. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, která definuje ve svých jednotlivých podkategoriích příklady chemických výrob. Podkategorie 4.1.h) je definovaná jako: „Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy).“

Výroba polyuretanu probíhá chemickou reakcí dvou specifických složek: polyolu a izokyanátu. Polyuretan je zařazen mezi syntetické polymery a jedná se o základní plastickou hmotu ve smyslu bodu 4.1.h) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Produkty uvedené v závorce (syntetická vlákna na bázi polymerů a vlákna na bázi celulózy) mají být chápány pouze jako příklady, nikoliv jako konečný výčet. Zařízení, která spadají do uvedené podkategorie, jsou všechna zařízení na výrobu polymerů z monomerních jednotek polymerací. Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Výroba probíhá v průmyslovém měřítku tehdy, pokud jsou produkty dále komerčně využívány. Pro kategorii 4 není uvedena žádná prahová hodnota.

Zařízení na výrobu polyuretanové izolační pěny spadá pod působnost zákona o integrované prevenci. Provozovateli vzniká povinnost mít pro provoz takového zařízení integrované povolení.

- i) syntetické kaučuky,*
- j) barviva a pigmenty,*
- k) povrchově aktivní látky.*

Dopis OPVI MŽP č.j. 90836/ENV/07 ze dne 15. 1. 2007

V zařízení probíhá výroba pracích prášků jako přímo spojená činnost, která po technické stránce souvisí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 zákona (t.j. výrobou LAS pasty) podle § 2 písm. a) zákona.

V posuzovaném závodě dochází k výrobě LAS pasty – povrchově aktivní látky spadající do kategorie 4.1.k) „Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou povrchově aktivní látky“. LAS pasta společně s dalšími surovinami se dále pomocí fyzikálních procesů zpracovává na výsledný produkt – prací prášek.

Výroba LAS pasty a výroba pracího prášku splňují podmínky pro definici zařízení uvedené v § 2 písm. a) zákona, kde se uvádí, že zařízením je stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů; za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka neuvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže provozovatel zařízení pro ni požádá o vydání integrovaného povolení.

Důvodem je jednoznačné spojení výrob z procesního hlediska a z pohledu materiálových toků. Výroba LAS pasty je integrální součástí výrobního procesu technicky spojenou s následnou výrobou pracího prášku, přestože lze tento produkt nahradit z jiných zdrojů a představuje pouze jednu z komponent pracího prášku. Výroba pracího prášku je tedy přímo spojená činnost podle § 2 písm. a) zákona a má být zahrnuta do integrovaného povolení. Samotná výroba pracího prášku mícháním a sušením (t.j. pomocí fyzikálních procesů), pokud není přímo spojena (viz předchozí odstavec výkladu) s některou z činností v příloze č. 1 zákona (např. nezahrnuje výrobu povrchově aktivní látky) a při výrobě nedochází k chemickým procesům (např. neutralizaci), nespadá pod působnost zákona.

Změny v technologii mechanické výroby pracího prášku nemusí nutně vyvolávat nutnost provést změnu integrovaného povolení podle § 19a zákona. Flexibilitu výroby lze zohlednit v žádosti o vydání integrovaného povolení podle § 4 zákona – udávané parametry se pak vztahují k maximální provozně a technologicky dosažitelné kapacitě zařízení. Nutnost změnového řízení pak nastává v případě, kdy je naplněno znění § 2 písm. j), kde je definována změna v provozu zařízení jako změna v užívání, způsobu provozu nebo rozšíření zařízení, která může mít účinky na zdraví člověka nebo životní prostředí, nebo § 2 písm. m), kde je definována podstatná změna v provozu zařízení jako změna v provozu zařízení, která může mít podle uvážení správního úřadu, který je místně příslušný k vydání integrovaného povolení, významné nepříznivé účinky na člověka nebo životní prostředí; změna v provozu zařízení nebo rozšíření provozu zařízení se vždy považují za podstatné, když změna nebo rozšíření samy o sobě překračují prahové hodnoty uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

Provozovatelé stávajících zařízení vymezených v příloze č. 1 zákona mají za povinnost získat integrované povolení nejpozději do 30. října 2007 (§ 42 zákona), pokud hodlají provozovat zařízení i po tomto datu.

Dopis OPVI MŽP č.j. 5195/ENV/07 ze dne 7. 2. 2007

V zařízení probíhá výroba flotačních činidel. Výroba je založena na míchání vstupních komponent v reaktorech, a to vody, surového glycerinu (50 t), přiboudliny (vedlejší produkt z výroby lihu – 50 t) a odpěňovače (600 kg). Takto vzniklá flotační činidla se budou používat pro černouhelné kaly a suspenze nepolárních nerostů, a to za účelem vzniku nízkopopelnatých koncentrátů uhlí z vysokopopelnatých kalů využitelných v koksovárnách a energetice. Při výrobě neprobíhají žádné chemické reakce.

Mezi povrchově aktivní látky lze s určitostí zařadit některé odpěňovače, které budou využívány při přípravě činidel. Do výrobního procesu již budou vstupovat jako výchozí suroviny povrchově aktivní látky. Jestliže dále dochází pouze ke smísení vstupních surovin (nedochází k chemickým reakcím), nejedná se o výrobu, tak jak je definována v kategorii 4. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci – „výrobou“ se rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů. Popisovaná technologie na výrobu flotačních činidel nespadá do kategorie 4.1.k) zákona o integrované prevenci.

4.2. Chemická zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, jako jsou:

- a) **plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry, oxidy dusíku, vodík, oxid siřičitý, karbonylchlorid,**
- b) **kyseliny, jako kyselina chromová, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná, kyselina chlorovodíková, kyselina sírová, oleum, kyselina siřičitá,**
- c) **zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný,**

Dopis OPVI MŽP č.j. 39833/ENV/07 ze dne 26. 6. 2007

Hlavní činností firmy je výroba a prodej chemických výrobků pro elektronický průmysl a chemické laboratoře. Společnost nakupuje chemická individua, která přepracovává a po případném smíchání či adjustaci je prodává. Chemikálie jsou filtrovány, destilovány, vzájemně míchány a následně adjustovány, případně jsou použity pro leptání křemíku a skla. Mezi hlavní chemikálie, se kterými společnost takto nakládá patří: kyselina fluorovodíková, methylalkohol, aceton, toluen, xylen, kyselina octová, amoniak, kyselina dusičná, kyselina chlorovodíková, kyselina sírová, peroxid vodíku, hydroxid sodný aj. Amoniak je nakupován jako plyn a rozpouštěn ve vodě na vodný roztok, jedná se tedy o výrobu hydroxidu amonného.

Pro zařízení na výrobu hydroxidu amonného je relevantní kategorie 4.2.c). Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Princip výroby hydroxidu amonného spočívá v zavádění plynného amoniaku (NH_3) do vody při definovaném tlaku a teplotě. V tomto procesu dochází k rozpouštění plynu v kapalině a k acidobazické reakci – přenosu protonu (H^+) na amoniak za vzniku kyseliny (NH_4^+) a báze (OH^-). Produkt vzniká chemickou reakcí. Chemickou reakcí je míněn proces, při kterém dochází ke změnám ve složení a struktuře látek. Při chemických reakcích dochází ke změně chemických vazeb (zanikají původní a vznikají nové chemické vazby). Výroba probíhá v průmyslovém měřítku tehdy, pokud jsou produkty dále komerčně využívány. Pro kategorii 4 není uvedena žádná prahová hodnota.

Zařízení pro výrobu hydroxidu amonného je chemickou výrobou, a proto spadá pod působnost zákona o integrované prevenci a pro provoz tohoto zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení.

d) soli, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, perboritan, dusičnan stříbrný,

Dopis OPVI MŽP č.j. 1654/ENV/07 ze dne 8. 1. 2007

V provozovně probíhá úprava síranu hlinitého. Do pogumované rozpouštěcí nádrže je nadávkováno určité množství teplé vody a kyseliny sírové. Během míchání je nadávkován síran hlinitý. Teplota roztoku se postupně zvyšuje na 90 °C. Vzniklé páry jsou odsávány a přes skrápěcí věž jsou vypouštěny do ovzduší. Roztok je zchlazen a přečerpán do flokulační nádrže. Následně dojde k přidání flokulantu, který způsobí shlukování koloidních částic. Usazené částice jsou čerpány kalovým čerpadlem. Roztok s obsahem lehčích částic je filtrován přes kalolis. Sediment spolu s filtračním koláčem je předán dodavateli síranu pro další přepracování a využití. Roztok je poté přečerpán do krystalizační nádrže, kde dochází ke krystalizaci nežádoucích příměsí. Takto vzniklý roztok je přefiltrován a vyloučené krystaly jsou odvodněny a shromážděny k likvidaci. Výsledkem úpravy je roztok síranu hlinitého požadovaných vlastností.

V příloze č.1 k zákonu o integrované prevenci, u kategorií průmyslových činností spadajících pod chemický průmysl, se „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů. Posuzovaná technologie se přímo nedotýká samotného výrobního procesu. Dodaný síran hlinitý se pouze upravuje, aby získal požadované vlastnosti. V procesu úpravy nedochází k chemické reakci. Lze tedy konstatovat, že úpravárenská technologie nespadá pod působnost zákona.

e) nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny, jako karbid vápníku, křemík, karbid křemíku.

Dopis OPVI MŽP č.j. 4472/ENV/07 ze dne 19. 2. 2007

Technologické zařízení na využití vzácných kovů (zejména molybdenu a wolframu) z vyčerpaných vypálených katalyzátorů používaných v rafineriích.

Při technologii získávání produktů z použitých katalyzátorů z rafinerií, z nichž byly termicky odstraněny (vypáleny) organické látky, jsou používány standardní fyzikálně chemické postupy, při nichž dochází k chemickým reakcím (srážení, oxidace, neutralizace, filtrace a krystalizace). Některé z těchto procesů probíhají za zvýšené teploty a tlaku. Technologie je založena na dvoustupňovém loužení katalyzátoru ve dvou autoklávech. Výsledným produktem jsou anorganické sloučeniny, dle sdělení výrobce, bez nebezpečných vlastností. (molybdenan, resp. vanadičnan vápenatý a alumina). Předpokládaná kapacita by neměla překročit zpracování 1 tuny katalyzátoru denně. Jedná se o podnikatelský záměr založený na komerční bázi a výroba bude probíhat v průmyslovém měřítku.

Z hlediska zákona o integrované prevenci jsou relevantní kategorie 4.2.e). Technologický proces spadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 27779/ENV/06 ze dne 24. 5. 2007- viz. kategorie 4.1.a)

- 4.3. Chemická zařízení na výrobu hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných).**
- 4.4. Chemická zařízení na výrobu základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů.**
- 4.5. Zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů.**

Dopis OPVI MŽP č.j. 44764/ENV/06 ze dne 18. 7. 2007

Hlavní činností firmy je výroba veterinárních biopreparátů a léčiv. Rozhodující složkou farmaceutických léčivých přípravků jsou účinné (aktivní) látky, které společnost nevyrábí, ale nakupuje již hotové od výrobců těchto účinných látek nebo distributorů v ČR a v zahraničí. Vyráběné farmaceutické přípravky jsou práškové nebo tekuté formy, které vznikají homogenizací aktivní látky s pomocnými látkami. Ve firmě tedy dochází pouze ke zpracování aktivních látek.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro zařízení na výrobu léčiv je relevantní kategorie 4.5., která je definovaná jako: „Zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů“. Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Produkt musí vznikat chemickou reakcí. Chemickou reakcí je míněn proces, při kterém dochází ke změnám ve složení a struktuře látek. Výroba probíhá v průmyslovém měřítku tehdy, pokud jsou produkty dále komerčně využívány. Pro kategorii 4 není uvedena žádná prahová hodnota. Dle informací získaných od provozovatele nedochází při zpracování aktivních látek k chemické reakci a zařízení tak nenaplnuje kritérium pro zařazení do kategorie průmyslových činností uvedených v kategorii 4.5.

Dané zařízení na výrobu léčiv nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

- 4.6. Chemická zařízení na výrobu výbušnin.**

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 5 – Nakládání s odpady*

5.1. Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 4772/ENV/07 ze dne 19. 1. 2007

Zařízením je manipulační plocha pro úpravu mechanických vlastností nebezpečných odpadů. Předmětem prováděných sanačních prací je odstranění odpadu z lagun betasmoly a destilačních zbytků (kat. č. 07 01 08 jiné destilační a reakční zbytky dle zákona č. 185/2001 Sb. v platném znění), následná sanace podložní zeminy a rekultivace území. Odstranění odpadů bude prováděno jejich spalováním mimo areál sanované lokality. Po vytěžení odpadů dojde k mechanické úpravě tak, aby byly manipulovatelné. Odpad uložený v lagunách je dle výsledků archivních prací z hlediska chemického složení jednodruhový, avšak jeho konzistence v teplotách nad 10°C kolísá od skupenství tuhého po skupenství polotekuté, které se vyznačuje výraznou lepivostí. Lze předpokládat, že se v lagunách nachází i několikaprocentní podíl cizorodých odpadů představovaný zejména demoličním materiálem. V závislosti na požadavcích odběratelů bude z technologického hlediska nutná úprava mechanických vlastností odpadů příměsí hrubozrného hnědouhelného prachu. Jako optimální pro úpravu se ukázal předrcovač kladivo odrazového typu tažený za mobilním prostředkem (traktor). Principem úpravy je pojezd předrcovače po vrstvě materiálu (odpad+hnědouhelný prach) rozprostřeného na betonové ploše a promíchaného v požadovaném poměru již v rámci odtěžby. Homogenizovaný a na potřebnou velikost zrna předrcený materiál bude poté nakladačem naložen do přistavených kontejnerů, které budou překryty plachtou a odváženy k odstranění. Předpokládá se, že takto bude upraveno 40 až 60 t nebezpečného odpadu/den. Z tohoto důvodu je předpokládáno vybudování zastřešené, dle platné legislativy zabezpečené plochy, na které bude úprava mechanických vlastností odpadů z obou lagun provedena. Kromě výše uvedené úpravy bude na ploše prováděno třídění cizorodých odpadů a jejich shromažďování. Manipulační plocha pro úpravu mechanických vlastností nebezpečných odpadů spadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. Konkrétně se jedná o kategorii průmyslových činností 5.1. přílohy č. 1 zákona.

Dopis OPVI MŽP č.j. 27653/ENV/07 ze dne 2. 4. 2007

Mobilní stabilizační jednotka k úpravě nebezpečných odpadů bude umístěna v bývalém zemědělském areálu, ve kterém budou provedeny určité stavby a stavební úpravy (základové pasy pro sila, úprava manipulačních ploch, vodovodní a elektrická přípojka atd.), které budou povoleny jako dočasné. Podle plánu bude zařízení provozováno maximálně do konce roku 2009. Mobilní stabilizační jednotce byl již v roce 2005 vydán souhlas k provozování podle zákona č. 185/2001 Sb. (zákon o odpadech).

Zákon o integrované prevenci se vztahuje k zařízením vymezeným podle § 2 písm. a) zákona takto: zařízením (je) stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění. Stejně definuje pojem zařízení i směrnice o integrované prevenci.

Prováděcí předpis zákona o odpadech, vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, v platném znění, definuje mobilní zařízení takto: mobilním zařízením k využívání nebo odstraňování odpadů se rozumí zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů schopné pohybu a samostatné funkce, které přemístěním tuto svou funkci neztratí.

Problematika mobilních a stacionárních zařízení je řešena i na úrovni Evropské komise v rámci IPPC Expert Group (IEG). Podle doporučení IEG je třeba každý případ posuzovat individuálně a na základě řady kritérií, které by měly zahrnovat: vliv zařízení na životní prostředí v dané lokalitě, dobu provozování zařízení na jednom místě, povahu prováděné činnosti, náročnost instalace zařízení a další.

Vzhledem k poskytnutým informacím o povaze předmětného zařízení je stanoviskem odboru posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC MŽP nezařadit dočasně umístěnou mobilní jednotku na zpracování odpadů pod působnost zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 29464/ENV/06 ze dne 2. 5. 2007

Posuzovaným zařízením je recyklační středisko asfaltových směsí. Provozovatel zařízení odebírá veškeré vybourané asfaltové směsi (k.č.o. 17 03 02) od původce a vyrábí horký recyklát v recyklačním středisku

asfaltových směsí, případně zasílá mobilní recyklační jednotku na detašované pracoviště mimo region. Recyklační středisko na úpravu živých směsí slouží k tepelnému zpracování vybouraných úlomků živice.

Zařízením, které slouží k recyklaci je mobilní stroj (recyklátor), který je umístěn na kolovém přívěsu. Recyklátor má vlastní pohonnou jednotku, která slouží k výrobě elektrického proudu, dále pohání hydraulický systém, palivem je motorová nafta. Recyklátor se skládá z hydraulicky ovládané násypky, z otočného tepelného bubnu, z mechanicky ovládaného výsypného zařízení, motoru, generátoru elektrického proudu, hydraulického systému, kontrolního, ovládacího a měřicího zařízení. Mobilní stroj se plní čelním kolovým nakladačem zpracovaným materiálem přes násypku. Dle informací získaných od provozovatele bude zařízení provozováno v jednosměnném provozu po dobu 9 měsíců v roce a je schopno zpracovat 5 tun materiálu za hodinu, tedy maximální kapacita recyklačního střediska je 40 tun zpracovaného materiálu denně.

V recyklačním středisku jsou dána pevná místa umístění recyklační linky, tvořené recyklátorem, transportním pásem a termokontejnerem s hákovým nosičem. Rovněž jsou dány prostory pro ukládání asfaltových směsí určených k recyklaci a dopravně manipulační prostory. Upravený, rozehrátý materiál je odvážen na staveniště k dalšímu zpracování. Recyklace je plně bezodpadová, výsledný recyklát je využíván jako podklad pod horní vrstvu vozovky.

Pro dané zařízení by připadala v úvahu kategorie 5.1. a kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci. Kategorie 5.1. je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně.“ Dle informací získaných od provozovatele budou recyklovány pouze odpady k.č. 17 03 02. Podle Katalogu odpadů, který je stanoven vyhláškou č. 381/2001 Sb. se jedná o odpad „asfaltové směsi neuvedené pod číslem 17 03 01“, daný odpad není podle vyhlášky považován za nebezpečný. Výše uvedené zařízení z hlediska podílu nebezpečného odpadu nenaplnuje znění kategorie 5.1. zákona o integrované prevenci. Kategorie 5.3. je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.“ V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC, lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně. Kategorie 5.3. se vztahuje pouze na odstraňování odpadu, ať už biologickou či fyzikálně-chemickou úpravou, nikoliv na využívání odpadu.

Z hlediska zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů (zákon o odpadech) – přílohy č. 3 „Působnosti využívání odpadů“ a vyhlášky č. 381/2001 Sb. kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů) je možné konstatovat následující. Recyklační středisko lze zařadit pod kód R 12 „Předúprava odpadů k aplikaci některého z postupů uvedených pod označením R 1 až R 11“ - v tomto případě pak R 5 „Recyklace/znovuzískání ostatních anorganických materiálů“. Podle Katalogu odpadů, který je stanoven vyhláškou č. 381/2001 Sb. se jedná o odpad „asfaltové směsi neuvedené pod číslem 17 03 01“.

V zákoně o integrované prevenci je zařízení definováno v § 2 písm. a) jako „stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů; za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka neuvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže provozovatel zařízení pro ni požádá o vydání integrovaného povolení“. Provozovatel pro účely recyklace asfaltových směsí využívá mobilní zařízení, které není zařízením ve smyslu zákona (definice viz § 2 písm. a)). Povinnost mít integrované povolení se na něj tedy nevztahuje. Dané zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 25982/ENV/06 ze dne 7. 5. 2007

Předmětem dotazu je sklad nebezpečných odpadů, stáčiště odpadních olejů a linka na zpracování olejových filtrů. Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie činností, které jsou zařazeny pod proces integrovaného povolování. Pro všechna zařízení, která jsou předmětem dotazu, je relevantní kategorie 5.1., která je definována jako: „Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně“.

1) Sklad nebezpečných odpadů

Společnost provádí svoz odpadů z kategorie ostatních a nebezpečných. Po nashromáždění určitého množství jednotlivých typů odpadů je pak odváží podle druhu zneškodnění do dalších externích zařízení na zneškodnění odpadů (sklárky, spalovny, zpracovatelská zařízení apod.). Projektovaná kapacita zařízení je dle provozního řádu 25 tun. S ohledem na skutečnost, že ve skladu nebezpečných odpadů nedochází k odstraňování ani využívání nebezpečných odpadů, ale pouze k jejich skladování, nelze ho zařadit do kategorie 5.1. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

2) Stáčiště odpadních olejů

Společnost sváží odpadní oleje vlastní autocisternou s nádrží o objemu 8 m³. Odpad je pak odvážen externí společností ke zpracování. Zařízení tvoří bývalé stáčiště topných olejů a mazutů, jako skladovací nádrž je použita železniční cisterna o objemu 60 m³. Projektovaná kapacita zařízení je dle provozního řádu 100 tun.

V zákoně o integrované prevenci je zařízení definováno v § 2 písm. a) jako „stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů; za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka neuvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže provozovatel zařízení pro ni požádá o vydání integrovaného povolení“. Z dodaných informací není zřejmé, zda provozovatel pro účely skladování odpadních olejů využívá stacionární nebo mobilní jednotku, nelze tedy jednoznačně konstatovat, zda se jedná o zařízení ve smyslu zákona (definice viz § 2 písm. a)).

3) Linka na zpracování olejových filtrů

Olejové filtry jsou dopraveny do násypky drtiče, ve kterém dochází k rozdrčení filtrů na menší části. Drť ve směsi s olejem je následně vynášena do koše odstředivky, kde dochází k oddělení kapalně fáze (oleje) od pevného podílu. Obsah koše je vysypán do magnetického separátoru, který směs rozdělí na magnetický a nemagnetický podíl. Olej je shromažďován v ocelové vaně, odkud je pak odebírán čerpadlem a autocisternou je odvážen do vlastního stáčiště olejů. Projektovaná kapacita zařízení je dle provozního řádu 1000 t/rok.

Prahová hodnota 10 tun denně není překročena, nicméně v případě, že pro provozovatele vznikne povinnost získat integrované povolení pro stáčiště odpadních olejů, toto integrované povolení se bude vztahovat i k lince na zpracování olejových filtrů.

Pro stanovení zařízení je rozhodující, které technické a technologické jednotky mohou být v daném případě zahrnuty. K povolovanému zařízení se přiřazují všechny ty jeho části, které spolu úzce prostorově a provozně-technicky souvisejí a mají společného provozovatele. Odpadní olej z linky odvážen do vlastního stáčiště olejů. Obě technické jednotky spolu tedy provozně souvisejí. Z toho důvodu je možné považovat linku na zpracování olejových filtrů a stáčiště odpadních olejů za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci.

Dále k vysvětlení pojmu „větší než 10 tun denně“ a k vysvětlení, proč je kategorie rozdělena na „zařízení na odstraňování nebo využívání“ a „zařízení k nakládání“, když odstraňování a využívání je podle zákona o odpadech nakládáním. Jak již bylo uvedeno dříve, parametrem posuzování prahové hodnoty 10 tun denně je projektovaná výrobní kapacita zařízení. Pokud nastane případ, že tato kapacita není známa, zařízení se posuzuje podle jiného srovnatelného parametru, který vyjadřuje, jaké maximální množství odpadu můžete celkem v zařízení zpracovat za jeden den.

V § 4 písm. d) zákona o odpadech č. 185/2001 Sb. v platném znění je definován pojem „nakládání s odpady“ jako „jejich shromažďování, soustředování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování úprava, využívání a odstraňování“. Nakládání s odpady tedy zahrnuje kromě odstraňování a využívání ještě další činnosti.

Dopis OL MŽP č.j. 20684/ENV/07 ze dne 16. 5. 2007

Kategorie 5.1. je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně.“ Tato kategorie požaduje, aby limitní kapacitní hranice byla naplněna ve vztahu k nebezpečnému odpadu, resp. odpadním olejům. Pokud půjde v konkrétním případě o jiný odpad, nebude naplněna kategorie 5.1.

Příklad: Společnost provádí svoz odpadů z kategorie ostatních a nebezpečných, po nashromáždění určitého množství jednotlivých typů odpadů je pak odváží podle druhu zneškodnění do dalších externích zařízení na zneškodnění odpadů (sklárky, spalovny, zpracovatelská zařízení apod.), přičemž projektovaná kapacita zařízení je dle provozního řádu 25 tun. S ohledem na skutečnost, že ve skladu nebezpečných odpadů nedochází

k odstraňování ani využívání nebezpečných odpadů, ale pouze k jejich skladování, nelze ho zařadit do kategorie 5.1. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Kategorie 5.3. je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.“ V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC, lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně. Kategorie 5.3. se vztahuje pouze na odstraňování odpadu, ať už biologickou či fyzikálně-chemickou úpravou, nikoliv na využívání odpadu.

Pokud jde o určení kapacity zařízení (pro bod 5.3. kapacity větší než 50 t/den), znamená možnost nakládat (nakládání s odpady ve smyslu § 4, písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů) s více než 50 t odpadu jakýkoliv den. V případě těchto zařízení není možné stanovovat „průměrnou“ kapacitu za určité období.

Dopis OPVI MŽP č.j. 42377/ENV/06 ze dne 5. 6. 2007

Předmětem dotazu je deemulgační stanice, která jednorázově přijme 50 m³ odpadů, které bude zpracovávat po dobu minimálně 6 dnů. Deemulgační stanice sestává ze dvou příjmových jímek o celkové kapacitě 50 t kapalného odpadu, dvou reaktorů o celkové kapacitě cca 4 t a dalších jímek ke shromažďování upravených odpadů a odpadních vod z technologického procesu. Projektovaná kapacita zařízení je 3000 t/rok.

Pro zařízení, které je předmětem dotazu, je relevantní kategorie 5.1., která je definována jako: „Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně“.

V § 4 písm. d) zákona o odpadech č. 185/2001 Sb. v platném znění je definován pojem „nakládání s odpady“ jako „jejich shromažďování, soustřeďování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a odstraňování“.

Deemulgační stanice je zařízení k nakládání s odpadními oleji (za nakládání se považuje i soustřeďování odpadů, tedy jejich příjem do zařízení) a zařízení technologicky umožňuje jednorázově přijmout až 50 t odpadů. Při určení překročení či nepřekročení prahové hodnoty 10 t denně se bere v úvahu, jaké maximální množství odpadu je možné celkem v zařízení zpracovat jakýkoliv den. Uvedené zařízení spadá do kategorie 5.1. zákona. Jeho provozovatel má povinnost získat integrované povolení a provozovat ho v souladu se zákonem o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 49857/ENV/06 ze dne 23. 7. 2007

Předmětem dotazu bylo plánované zřízení dekontaminační plochy na skládce. V současné době je v řešeném území v provozu skládkový komplex stávající se ze skládek skupiny S (S-002, S-003 a S-NO), dále z kompostárny, čistírny, akumulační jímky a kogenerační jednotky. V místě plánovaného zřízení dočasné dekontaminační plochy se v současné době nachází kazeta „C“ nebezpečného odpadu (skládka skupiny S-NO), která je rozdělena na 4 sektory: sekce H – hořlavé odpady, sekce K – kaly a stabilizáty, sekce N – neutrální a sekce S – soli. Sekce N a S se nevyužívá, a proto by zde bylo možno zprovoznit dočasnou dekontaminační plochu. Dekontaminační plocha bude provozována po dobu 5 let s omezeným rozsahem nakládání s N-odpady. Bude se jednat o zeminy a stavební sutě. Odstraňování nebezpečných vlastností odpadu bude probíhat aplikací schválených dekontaminačních technik. Po odstranění nebezpečných vlastností bude odpad příslušně využit ať v prostoru samotné skládky nebo na povrchu terénu.

Dekontaminační plocha určená ke zpracování nebezpečného odpadu může spadat pod kategorii 5.1. zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 tun denně přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Podmínkou je kapacita nad 10 tun denně, která se vztahuje k plánovaným hodnotám, tedy nejvyšším možným parametrům, na kterých lze zařízení teoreticky provozovat při dodržení legislativních a technických požadavků (např. provozního řádu).

Pokud by byla dekontaminační plocha provozována stejným provozovatelem jako stávající, již povolené zařízení, jednalo by se o změnu v provozu zařízení ve smyslu § 2 písm. j), případně písm. m) zákona

o integrované prevenci. Příslušný povolující úřad by na základě ohlášení provozovatele postupoval podle § 19a odst. 2 zákona o integrované prevenci a provedl změnu stávajícího integrovaného povolení.

Pokud by byla dekontaminační plocha, naplňující znění kategorie 5.1., provozována jiným provozovatelem než provozovatelem stávajícího zařízení, je nutné podat žádost o nové integrované povolení. Stávající právní úprava neumožňuje vydat integrované povolení více než jednomu provozovateli. Na stávající zařízení a nově zřízenou dekontaminační plochu by musela být vydána dvě povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 49857/ENV/06 ze dne 23. 7. 2007

Předmětem dotazu byl plánovaný provoz dekontaminační plochy na skládce. Jedná se o velký skládkový komplex, kde jsou také provozovány dekontaminační plochy (v S-NO a na tělese komunálu), komplex již prošel procesem EIA a má integrované povolení. Společnost (1), exkluzivně dodává již několik let skládce jiné společnosti (2) své technologie bioremediace. V současné době si společnost (1) část schválené dekontaminační plochy pronajala z důvodu např. možnosti účasti ve veřejných soutěžích apod. a hodlá tak část dekontaminační plochy provozovat. Realizací tohoto záměru nedojde k navýšení kapacity dekontaminační plochy a zároveň nedojde k navýšení množství dekontaminovaného materiálu v rámci celého skládkového komplexu.

Pokud dekontaminační plocha naplňuje znění kategorie 5.1., musí nový provozovatel zažádat o nové integrované povolení. Zároveň musí stávající provozovatel zařízení, jehož je dekontaminační plocha součástí, ohlásit plánovanou změnu v provozu zařízení – vyjmutí dekontaminační plochy z působnosti stávajícího integrovaného povolení. Dekontaminační plocha provozovaná novým provozovatelem je z pohledu zákona o integrované prevenci samostatným zařízením a je nutné ji povolit samostatným integrovaným povolením.

Dopis OPVI MŽP č.j. 56170/ENV/06 ze dne 3. 9. 2007

V popsaném závodě se jedná o dekontaminační plochu vedenou pro činnost R3 – získání/regenerace organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických procesů) podle přílohy č. 3 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech v platném znění. Zařízení pracuje tak, že v určitý okamžik je do zařízení přijato větší množství než 10 t odpadu, které je pak delší dobu postupně zpracováváno.

Pro popsané zařízení připadá v úvahu kategorie 5.1. zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona.

Prahová hodnota kategorie 5.1. se vztahuje k projektované kapacitě, tj. k maximální kapacitě, na které lze zařízení provozovat. Kapacita v tomto případě znamená možnost nakládat s více než 10 t odpadu jakýkoliv den. Nakládání s odpady je definováno v § 4 písm. d) zákona o odpadech takto: shromažďování, soustředování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a odstraňování.

Protože popsané zařízení má podle informací poskytnutých MŽP kapacitu k nakládání s více než 10 t nebezpečného odpadu denně, spadá pod režim integrovaného povolování v kategorii 5.1. přílohy č. 1 zákona a platí pro něj povinnost získat integrované povolení do 30. října 2007.

Dopis OPVI MŽP č.j. 66850/ENV/07 ze dne 1. 10. 2007

Předmětem dotazu bylo solidifikační zařízení ke zpracování nebezpečných odpadů do tuhé podoby. Odpad deponovaný ve skládce obsahuje kontaminanty, které neumožňují jeho příjem na skládky všech kategorií včetně skládek nebezpečných odpadů S- NO. Takový odpad musí být buď odstraněn jiným způsobem než skládkováním (např. ve spalovně NO) nebo upraven některým z postupů, uvedených v zákoně o odpadech. Jediný použitelný způsob je v tomto případě D9: Fyzikálně-chemická úprava, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12. Solidifikace představuje způsob zpracování odpadu do tuhé podoby, při kterém se výrazně omezuje uvolňování kontaminantů, zejména jejich převedením do méně rozpustné formy a vytvořením chemické a fyzikální bariéry mezi částicí odpadu a životním prostředím.

Sanační technologie (solidifikace, čištění vod) bude umístěna na zpevněné nepropustné ploše, vybavené jímkou k čerpání dešťových a technologických vod. Technologická linka se skládá z následujících technologických uzlů: skladování, předúprava složek, dávkování složek, homogenizace, zrání solidifikátu a monitoring. Transport odpadu mezi uzly je zajištěn pásovými nebo šnekovými dopravníky, dávkování složek váhovým nebo objemovým měřicím zařízením včetně dopravy složek k těmto zařízením ze zásobníků. Kapacita solidifikační linky se odhaduje na 4 t/hod, což je při dvousměnném provozu a 6-ti denním pracovním týdnem 1600 t/měsíc odpadu. Po ukončení provozu solidifikace bude technologie kompletně demontována a odvezena.

Solidifikační zařízení bude koncipováno jako mobilní (snadno přemístitelné). Celková doba realizace projektu je stanovena na 36 měsíců (včetně schválení dokumentace a následné rekultivace).

Stavební povolení bude nutné na zpevněnou plochu – nově vybudovaná panelová plocha, na které budou umístěny: zrací plocha, manipulační plocha, solidifikační linka a technologie čištění vod. Pro tuto plochu bude nutné upravit stávající terén navážkou z vhodné zhutnitelné zeminy. Dále bude položena ochranná HDPE folie tloušťky 1,5 mm krytá ochrannou geotextilií a na ní bude zřízena podkladní vrstva v tloušťce 60 cm ze šterkodrtě a pokládka silničních panelů. Po obvodu zpevněné plochy bude vybudována ochranná hrázka zajištěná izolační fólií proti úniku kontaminovaných vod a materiálů. Zpevněná plocha bude obsahovat jímky k čerpání akumulovaných dešťových vod v prostoru linky na čištění vod, solidifikační linky a zrací plochy.

Pro dané zařízení připadá v úvahu kategorie 5.1. zákona o integrované prevenci, která je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně.“ Kategorie 5.1. je ve směrnici Rady 96/61/ES o integrované prevenci a omezování znečištění (a v zákoně o integrované prevenci) definována tak, že ji lze aplikovat na činnosti odstraňování odpadu vymezené kódy D1 až D15 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech (nebo zákona o odpadech), tedy i na činnosti označené kódem D9. K dané problematice je k dispozici stanovisko Evropské komise, které je zveřejněno na stránkách Komise.

Parametrem, podle kterého se posuzuje, zda zařízení překročí prahovou hodnotu 10 tun denně, je projektovaná výrobní kapacita zařízení. Kategorie 5.1. požaduje, aby limitní prahová hodnota 10 tun denně byla naplněna ve vztahu k nebezpečnému odpadu, resp. odpadním olejům. Při určení překročení či nepřekročení prahové hodnoty 10 t denně se bere v úvahu, jaké maximální množství odpadu je možné celkem v zařízení zpracovat jakýkoliv den. Z uvedeného vyplývá, že zařízení je schopné nakládat s více jak 10 t nebezpečného odpadu denně a naplňuje dikci kategorie 5.1.

Dále je nutné stanovit, zda lze toto zařízení posuzovat jako stacionární nebo jako mobilní. V zákoně o integrované prevenci je zařízení definováno v § 2 písm. a) jako „stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů; za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka neuvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže provozovatel zařízení pro ni požádá o vydání integrovaného povolení“. Mobilní zařízení není tedy zařízením ve smyslu zákona o integrované prevenci. Stejně definuje pojem zařízení i směrnice o integrované prevenci.

Prováděcí předpis zákona o odpadech, vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, v platném znění, definuje mobilní zařízení takto: mobilním zařízením k využívání nebo odstraňování odpadů se rozumí zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů schopné pohybu a samostatné funkce, které přemístěním tuto svou funkci neztratí.

Problematika mobilních a stacionárních zařízení je řešena i na úrovni Evropské komise v rámci IPPC Expert Group (IEG). Podle doporučení IEG je třeba každý případ posuzovat individuálně a na základě řady kritérií, které by měly zahrnovat: vliv zařízení na životní prostředí v dané lokalitě, dobu provozování zařízení na jednom místě, povahu prováděné činnosti, náročnost instalace zařízení a další.

Ve vztahu k definici mobilního zařízení dle vyhlášky č. 383/2001 Sb. lze v tomto případě uvažovat spíše o mobilním zařízení, neboť dané zařízení lze provozovat i na jiných místech za předpokladu, že budou splněny všechny podmínky stanovené právními předpisy pro provoz tohoto zařízení (např. zpevněná nepropustná plocha vybavená jímkou k čerpání dešťových a technologických vod apod.). Při splnění těchto podmínek by solidifikační linka mohla být provozována samostatně a přemístěním by svoji funkci neztratila. Mobilní solidifikační zařízení ovšem tvoří pouze část zařízení na odstraňování a využívání nebezpečného odpadu. Definitivní posouzení mobility (stacionarity) daného technologického celku by mělo vycházet z detailních informací k danému zařízení, kterými disponuje Krajský úřad. Pokud bude solidifikační linka vyhodnocena jako mobilní zařízení, je stanoviskem odboru posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC MŽP nezařadit danou linku pod působnost zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 71050/ENV/07 ze dne 25. 10. 2007

Zařízení k nakládání s nebezpečnými a ostatními odpady je určeno ke sběru a výkupu, soustředování, třídění, demontáži větších celků, úpravě a krátkodobému skladování odpadů před předáním k dalšímu využití nebo odstranění s kódy nakládání R13 a D15. Projektovaná kapacita nebyla při stavebně kolaudačním řízení určena. Podle odborného odhadu je celkové maximální množství odpadů, se kterým je možné v zařízení nakládat 100 t/den, přičemž není uvedena kategorie odpadu. Reálné množství přijímaných odpadů za den nedosahuje 20

% odborně odhadovaného množství. V roce 2005 bylo v zařízení nakládáno celkem s 612,4 t nebezpečných odpadů, v roce 2006 bylo nakládáno celkem s 1074,6 t nebezpečných odpadů.

Pro dané zařízení je relevantní kategorie 5.1., která je definovaná jako „zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně“.

V zařízení je nakládáno s nebezpečnými odpady (mj. dochází k jejich úpravě před předáním k dalšímu využití nebo odstranění). Zařízení technologicky umožňuje jednorázově přijmout více než 10 t nebezpečného odpadu denně. Při určení překročení či nepřekročení prahové hodnoty 10 t denně se bere v úvahu, jaké maximální množství nebezpečného odpadu je možné celkem v zařízení využívat nebo odstraňovat jakýkoliv den.

Na základě údajů, které byly poskytnuty odboru posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že posuzované zařízení spadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení.

5.2. Zařízení na spalování komunálního odpadu o kapacitě větší než 3 t za hodinu.

5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 15731/ENV/07 ze dne 26. 3. 2007

Zařízení k využívání stavebních a demoličních odpadů je určeno k terénním úpravám a recyklaci odpadů. Prakticky se jedná o změnu užívání stavby stávající povolené skládky pro inertní odpady na zařízení k využívání stavebních a demoličních odpadů. Zařízení (stavba) je pracovně plošně rozdělena na dvě části.

- a) V jižní části území bude prováděna terénní úprava – technologická operace spočívající v postupném navážení inertních odpadů tak, aby došlo k zavezení a vyrovnání částí ploch pozemku do horizontální polohy s ohledem na krajinný ráz v dané lokalitě, dojde k zasypaní zatopeného zemníku a dorovnávání terénu zemními odpady do úrovně terénu v cihelně.
- b) V severní části bude souběžně provozována recyklační plocha – principem bude shromažďování recyklovatelných stavebních a demoličních odpadů na ploše za účelem následného nadrcení a přetřídění na různé frakce pomocí mobilní a semimobilní drtící a třídící linky.

Účelem terénní úpravy a provozu recyklační plochy je vytváření terénu poškozeného v minulosti těžbou cihlářských hlín a jeho výškové navázání na okolní terén za využití pro tento účel stavebních a demoličních odpadů z regionu – úprava stávajícího území do požadovaného tvaru. Součástí úprav je překrytí násypu stavebních a demoličních odpadů zeminami, konečná rekultivace upraveného terénu a zajištění odtoku povrchových vod z násypového tělesa. Pro provoz zařízení a terénní úpravu, i pro následnou rekultivaci území budou využívány přebytečné odpadní zeminy a stavební odpady ze stavební činnosti v regionu.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro dané zařízení by připadala v úvahu kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci, která je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.“ V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC, lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně. Kategorie 5.3. se vztahuje pouze na odstraňování odpadu, ať už biologickou či fyzikálně-chemickou úpravou, nikoliv na využívání odpadu.

Z hlediska zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů (zákon o odpadech) – přílohy č. 3 „Způsoby využívání odpadů“ a vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění vyhlášky č. 41/2005 Sb. je možné konstatovat následující. Recyklační plochu pro recyklaci inertních stavebních a demoličních odpadů lze zařadit pod kód R 12 „Předúprava odpadů k aplikaci některého z postupů uvedených pod označením R 1 až R 11“ - v tomto případě pak R 5 „Recyklace/znovuzískání ostatních anorganických materiálů“. Terénní úpravy pro vytváření terénu poškozeného v minulosti těžbou cihlářských hlín lze zařadit pod kód XN 1 „Využití odpadů na terénní úpravy apod.“

V souvislosti s tímto záměrem je nutné upozornit na novou vyhlášku Ministerstva životního prostředí č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně

vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady. Tato vyhláška podstatným způsobem zpřísňuje podmínky využívání odpadů na povrchu terénu, a to včetně oblastí jejich využívání k rekultivaci vytěžených povrchových důlních děl.

Zařízení nespadá do kategorie 5.3. přílohy č.1 zákona o integrované prevenci a provozovateli zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 29464/ENV/06 ze dne 2. 5. 2007 – viz. kategorie 5.1.

Dopis OL MŽP č.j. 20684/ENV/07 ze dne 16. 5. 2007 – viz. kategorie 5.1.

Dopis OPVI MŽP č.j. 27779/ENV/06 ze dne 24. 5. 2007 – viz. kategorie 4.1.a)

Dopis OPVI MŽP č.j. 37030/ENV/06 ze dne 19. 6. 2007

V zařízení dojde k využití ostatních odpadů za účelem provedení rekultivace určitého území. Nejedná se o zneškodňování odpadu uložením na povrchu terénu, ale o jeho využití pro účel rekultivace. Množství využívaného odpadu může přesahovat i 50 tun za den.

Převážně budou pro výše uvedený záměr využívány odpady skupiny 17 (Stavební a demoliční odpady (včetně vytěžené zeminy z kontaminovaných míst)), která je specifikována v příloze č. 1 vyhlášky Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů). Konkrétně se bude jednat o více akcí (stavba rodinných domků, kde je zavážena terénní deprese, rekultivace lomu, rekultivace skládky odpadů). Následující stanovisko se vztahuje výhradně na zařízení pro vyrovnávání terénních nerovností (např. pro stavbu rodinných domků).

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení zpracovávající výše uvedený odpad relevantní kategorie 5.3. – „Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.“

Do kategorie 5.3. specifikované v příloze č. 1 zákona o integrované prevenci je zahrnuto pouze odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný (specifikace způsobů odstraňování odpadů lze nalézt v příloze č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů). Podle Vámi zaslaných informací se jedná o využívání odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný. Využívání odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný není předmětem kategorie 5.3.

Posuzované zařízení pro úpravu terénních nerovností nespadá do kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

5.4. Skládky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 6 – Ostatní zařízení*

6.1. Průmyslové závody na výrobu

a) buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů,

Dopis OPVI MŽP č.j. 35302/ENV/07 ze dne 24. 5. 2007

Předmětem dotazu je zařízení na zpracování dřevotřísky. Výrobní závod je zaměřen na zakázkovou výrobu dřevěných prvků a na výrobu dřevotřískových přířezů. Mezi hlavní produkty patří např. EURO okna, dveře, schodiště, nábytek, kuchyňské linky a výroba saunových doplňků, včetně výroby kompletních saun. K výrobě všech dřevěných prvků jsou používány materiály od českých výrobců. Zpracovávají se všechny druhy masivních materiálů a plošné materiály jako lamino, MDF aj.

Pro zařízení výroba dřevěných prvků může být relevantní kategorie 6.1.a), která je definovaná jako: „Průmyslové závody na výrobu buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů.“ Dle informací získaných od firmy k této výrobě nedochází, proto dané zařízení nenaplnuje dikci kategorie 6.1.a) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

b) papíru a lepenky, o výrobní kapacitě větší než 20 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 5769/ENV/07 ze dne 22. 1. 2007

Výroba vlnité lepenky probíhá slepováním papíru a kartonu pomocí škrobového lepidla, tj. nejedná se o výrobu lepenky z primárních vláken pomocí lepenkového stroje. Pro popsanou výrobu připadá v úvahu kategorie 6.1.b), která zní „Průmyslové závody na výrobu papíru a lepenky, o výrobní kapacitě větší 20 t denně“. Protože příloha č. 1 zákona přesně nespecifikuje, zda se výrobou lepenky rozumí pouze výroba z primárních surovin, je nutné pro výklad použít Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách – Papírenství (dále jen „BREF“), kde jsou stanoveny výchozí suroviny pro výrobu lepenky, popsán výrobní postup při výrobě a také je definován pojem „lepenka“.

- Termín lepenka odpovídá plošné hmotnosti výsledného listu (gramáži). List těžší než 150 g/m² je označován jako lepenka (BREF - kapitola 1.6.),
- výchozí surovinou jsou všechny druhy vláken včetně RCF (tj. regenerované vlákniny, získané zpracováním sběrového papíru) (BREF - kapitola 6.2.2.1.),
- hlavní výrobní operace probíhají na lepenkovém stroji zpracovávajícím vláknitou suspenzi (BREF – kapitola 6).

Protože součástí popisované výroby není lepenkový stroj, výrobní postup vlnité lepenky se zásadním způsobem odlišuje od výroby lepenky popsané v BREF a vstupní surovinou není vlákno, ale papír a karton, lze v tomto případě hovořit pouze o zpracování papíru a lepenky, nikoliv o výrobě. Z těchto důvodů zařízení nespadá pod kategorii 6.1.b) zákona o integrované prevenci.

6.2. Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 2999/ENV/07 ze dne 12. 1. 2007

Textilní výroba se řadí do kategorie 6.2. Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona. Podle poznámky k příloze č. 1 zákona se uvádí prahové kapacity obecně k projektovaným výrobním kapacitám – skutečná denní produkce není v případě této kategorie určující.

Pokud projektovaná kapacita zařízení (zpracovatelská) odpovídá Vámi udané maximální kapacitě 23 t přize denně, pak popisované zařízení spadá pod režim zákona. Pro provozovatele stávajících zařízení spadající pod působnost zákona platí povinnost získat integrované povolení do 30. října 2007, pokud hodlají zařízení provozovat i po tomto datu. O integrované povolení je možné požádat i dobrovolně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 18375/ENV/07 ze dne 8. 3. 2007

V zařízení je převažující činností praní nemocničního a hornického prádla. Pro danou činnost připadá v úvahu kategorie 6.2. přílohy č.1 zákona, která zní „závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně“. Výčet operací

v závorce, kde je uvedeno mimo jiné i praní, se vztahuje k výrobním postupům souvisejícím s předúpravou vláken nebo textilií, jako je například praní vlny v rámci textilní výroby při tzv. procesech zušlechťování.

Praní nemocničního a hornického prádla nelze považovat za předúpravu vláken či textilií ve smyslu zákona a popsané provozovny tudíž nespádají pod kategorii 6.2. Pokud v rámci zařízení neprobíhají žádné další průmyslové činnosti, popsané v příloze č. 1 zákona, nemá provozovatel povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 26129/ENV/07 ze dne 15. 5. 2007

Závod na úpravu tkanin byl rekonstruován po povodni v roce 1997. Kapacita strojního vybavení závodu byla zvolena tak, aby ve dvousměnném provozu bylo možno zajistit úpravu vyráběných tkanin. Podle uvedených informací závod pracuje ve dvousměnném provozu. V závodě je k dispozici linka na odšlichtování a praní, linka pro mercerizaci a linka na bělení a praní. Rychlost každé z linek je 70 m/min. Linky na sebe navazují, některé zboží může projít všemi třemi linkami.

Denní kapacita prací linky v případě upravování košilovin o hmotnosti 90 g/m² a šířce 140 cm (ve dvousměnném provozu) dosahuje 6,2 t. V případě upravování košilovin o hmotnosti 130 g/m² a šířce 150 cm (ve dvousměnném provozu) je kapacita 9,6 t/den. Technologii lze využít i pro zpracování bavlnářských tkanin o hmotnosti 200 g/m² a více (produkce ve dvousměnném provozu 12 t/den).

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 6.2. přílohy č. 1 („Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně.“). Popsaná technologie spadá do kategorie 6.2. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci z důvodu překročení prahové hodnoty pro kapacitu zpracovávaných výrobků v případě zpracování bavlnářských tkanin o hmotnosti 200 g/m² a více.

6.3. Závody na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně.

6.4.

a) jatka o kapacitě porážky větší než 50 t jatečně opracovaných těl denně,

b) zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv

- z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně

- z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí),

Dopis OPVI MŽP č.j. 90428/ENV/07 ze dne 3. 1. 2007

Pro výrobu minerálních a vitamínových krmných směsí a premixů se používají krmné suroviny a doplňkové látky. Z rostlinných krmných surovin se používají žitné otruby a to jako nosič vitamínů a doplňkových látek u některých výrobků. Ostatní suroviny jsou minerálního původu. Pro tuto činnost je relevantní kategorie 6.4.b), která je definovaná jako: „Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“ Vzhledem k tomu, že v zařízení je výrobní kapacita 30 t/den, lze konstatovat, že toto zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Pro výrobu kompletních mléčných krmných směsí se používají krmné suroviny a doplňkové látky. Z rostlinných krmných surovin se používají suroviny zpracovatelského průmyslu (rostlinné tuky, sojový bílkovinný koncentrát a sojová mouka) a z živočišných krmných surovin sušené krmné suroviny mléčného původu. Sušené krmné suroviny mléčného původu jsou dodávány ze sušáren mléka a syrovátky, jedná se o mléčné výrobky v sušeném stavu (např. sušená syrovátka, sušené podmásli, sušené odtučněné mléko). Pro tuto činnost je relevantní kategorie 6.4.b), která je definovaná jako: „Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně.“ Vzhledem k tomu, že v zařízení je výrobní kapacita 25 t/den, lze konstatovat, že toto zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci. Zařízení nenaplnuje ani znění kategorie 6.4.c) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci (vzhledem k nedostatečné kapacitě).

Dopis OPVI MŽP č.j. 5477/ENV/07 ze dne 22. 1. 2007

Pro zařízení cukrovar je relevantní kategorie 6.4.b) (druhá odrážka), která je definovaná jako: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“ Zákon vyžaduje stanovení denní výrobní kapacity v průměru za čtvrtletí. Výrobní kapacita je pro tuto kategorii zařízení definována jako skutečně vyrobené množství hotových výrobků. Pro správné posouzení zařízení pod režim zákona o integrované prevenci je rozhodující vypočítat průměrnou hodnotu vyrobeného množství krmiv nebo potravin za čtvrtletí. Průměr za čtvrtletí je definován jako podíl skutečně vyrobeného množství hotových výrobků za čtvrtletí a celkového počtu pracovních dnů za čtvrtletí. Předmětem činnosti cukrovaru je výroba dvou hotových výrobků - cukru a cukrovarnických řízků, které se vyrábí z rostlinné suroviny cukrovky. Cukrovar je rozhodnutím Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského zaevidován jako krmivářský podnik a získal oprávnění prodávat cukrovarské vyloužené řízky pro krmné účely. V roce 2006 bylo za kampaň (3. 10. 2006 – 17. 12. 2006) vyrobeno 27 487 t cukru a cca 42 000 t vyloužených řízků. Prahová hodnota 300 t denně hotových výrobků byla překročena a provozovatel zařízení má povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 8971/ENV/07 ze dne 5. 2. 2007

Společnost provozuje níže uvedené objekty.

- Obilné silo o projektované kapacitě 2 500 t/rok s výrobnou krmných směsí:
 - technologické zařízení obilního sila umožňuje skladování obilí a zároveň výrobu krmných směsí v sypkém stavu,
 - technologie mícháreny krmiv má instalovanou roční výrobní kapacitu 12 000 t ve dvousměnném provozu (48 t denně).
- Obilné silo o projektované kapacitě 21 000 t/rok:
 - silo slouží jako sklad k uskladnění a sušení obilí a osiv, součástí sila je sušička obilí,
- Obilné silo na ječmen o projektované skladovací kapacitě 3 000 t/rok.

V zařízení probíhá výroba krmných směsí pro prasata, drůbež a ostatní zvířata, skladování a prodej obilovin. Zákon definuje povinnost pro provozovatele, kteří vyrábějí krmiva a splňují další podmínky stanovené zákonem (kapacita zařízení) získat integrované povolení. Za suroviny je nutné považovat jakékoli materiály, ať již zpracované nebo nikoli, které jsou používány jako vstupy do výroby. Vstupními surovinami pro výrobu krmných směsí jsou suroviny rostlinného původu (např. pšenice, ječmen, oves, kukuřice, luštěniny, krmná mouka, otruby, ostatní mlýnské krmné suroviny, sojový extrahovaný šrot, řepkový extrahovaný šrot a výlisky, ostatní krmné suroviny z olejnatých semen, sladový květ), živočišného původu (rybí moučka) a sušená syrovátka.

Pro zařízení je relevantní kategorie 6.4.b) – první odrážka: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně.“ Projektovaná výrobní kapacita výroby krmných směsí 48 tun za den, zákonem stanovená hranice 75 t hotových výrobků denně není překročena a je tedy možné konstatovat, že toto zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Pro zařízení by připadala v úvahu i kategorie 6.4.c), která je definována jako zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok). Kategorie 6.4.c) zahrnuje i zařízení používající jako vstupní surovinu syrovátku, sušené mléko atd. Jelikož množství syrovátky jako vstupní suroviny dosahuje dle Vašich informací maximálně 14 tun ročně, není naplněna dílčí část 6.4.c) zákona o integrované prevenci.

Obilní sila slouží jako skladovací zařízení obilovin a olejnin, které jsou určeny k výrobě potravin a krmiv. Ve skladovacích zařízeních se nachází sušička obilovin a čistička obilovin s hodinovým výkonem 40 a 50 t/hod, na zařízeních se zpracovávají uskladněné komodity pro následný prodej – sladovnícké ječmeny, kukuřice, pšenice pro dobrou kvalitu do mlýnů k výrobě potravin, dále řepka a obiloviny pro výrobu krmných směsí. V případě sušení a čištění obilí se jedná o předúpravu suroviny. Výstupem ze zařízení není potravina nebo krmivo, ale usušené a vyčištěné obilí, které je považováno za surovinu pro další výroby. Pokud se jedná o samostatná zařízení, nelze je zařazovat do kategorie 6.4.b) zákona o integrované prevenci. Pokud jsou sušárny (čistírny) obilí součástí výroby potravin nebo krmiv, jsou zařazovány k zařízením mimo rámec přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. Na nákup, skladování a prodej obilovin a olejnin bez jejich zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv se nevztahuje povinnost získat integrované povolení. Na základě dostupných údajů, které byly odboru posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že daná zařízení nespadají pod působnost zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 9888/ENV/07 ze dne 2. 3. 2007

Pro zařízení pšeničný a žitný mlýn je relevantní kategorie 6.4.b) (druhá odrážka), která je definovaná jako: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“ Pšeničný a žitný mlýn jsou provozovány v jedné budově (ve stejném patře), mají společné vytápění, přívod vody a měřidlo. Mlýny lze považovat za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci, z tohoto důvodu se výrobní kapacity počítají.

Zákon vyžaduje stanovení denní výrobní kapacity v průměru za čtvrtletí. Výrobní kapacita je pro tuto kategorii zařízení definována jako skutečně vyrobené množství hotových výrobků. Pro správné posouzení zařazení zařízení pod režim zákona o integrované prevenci je rozhodující vypočítat průměrnou hodnotu vyrobeného množství krmiv nebo potravin za čtvrtletí. Průměr za čtvrtletí je definován jako podíl skutečně vyrobeného množství hotových výrobků za čtvrtletí a celkového počtu pracovních dnů za čtvrtletí (dnů, kdy bylo zařízení v provozu).

Předmětem činnosti společnosti je výroba hotových mlynářských výrobků, které jsou vyráběny z rostlinných surovin - pšenice a žito. Před zpracováním se pšenice nebo žito čistí suchou cestou. Poté se provádí zvlhčování a odležování obilí, po opracování povrchu obilí se zrno mele na válcových stolicích a produkty se získávají tříděním podle velikosti částic a obsahu minerálních látek na vysévacích strojích. Podle zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, lze potraviny definovat jako „látky určené ke spotřebě člověkem v nezměněném nebo upraveném stavu jako jídlo nebo nápoj, nejde-li o léčiva a omamné nebo psychotropní látky“.

V roce 2005 dosahovala maximální výrobní kapacita 285,9 t mlynářských výrobků denně (za II. čtvrtletí) a v roce 2006 dosahovala maximální výrobní kapacita 281,7 t mlynářských výrobků denně (za II. čtvrtletí). Na základě dostupných údajů, které byly odboru posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že zákonem stanovená prahová hranice 300 t hotových výrobků denně není překročena, a proto dané zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 17058/ENV/07 ze dne 2. 3. 2007

Technologické zařízení na výrobu rybí moučky sestává z příjmového žlabu vstupních surovin, šnekového dopravníku, destruktoru, odlučovače odpadních vod, jímek odpadních vod, dvourotorové míchačky, prosévacího stroje a dalších šnekových dopravníků. Jako suroviny jsou do zařízení přijímány vedlejší produkty živočišného původu z ryb, získané ze závodů vyrábějících produkty k lidské spotřebě z ryb, a kukuřičný šrot. Výsledným produktem je rybí moučka, která je následně využívána jako krmná surovina pro výrobu krmných směsí. Výrobní kapacita zařízení je 20 tun hotových výrobků denně. Projektovaná kapacita je 20 tun vstupních vedlejších živočišných produktů a 10 tun kukuřice za den, tj. celkem 30 tun surovin denně.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro dané zařízení je relevantní kategorie 6.4.b) (první odrážka), která zní „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně, a kategorie 6.5. Nejlepší dostupné techniky (tzv. BAT) pro výrobu rybí moučky jsou předmětem referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách (tzv. BREF) pro jatka a průmysl zpracovávající vedlejší živočišné produkty.

Zákon o krmivech č. 91/1996 Sb. v platném znění definuje krmiva jako „produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích“, a krmné suroviny jako „krmiva, která jsou určena pro přímé použití ke krmení zvířat v původním stavu nebo po úpravě, dále k výrobě krmných směsí nebo jako nosiče pro výrobu premixů“.

Výše uvedené zařízení vyrábí krmnou surovinu z živočišných surovin (rybí moučku) a jeho výrobní kapacita je 20 tun hotových výrobků denně. Z poskytnutých údajů vyplývá, že zákonem stanovená prahová hranice 75 t hotových výrobků denně není překročena, a proto dané zařízení nelze zařadit do kategorie 6.4.b) zákona.

Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“ Výše uvedené zařízení využívá vedlejší živočišné produkty, získané ze závodů vyrábějících produkty k lidské spotřebě z ryb. Projektovaná kapacita zařízení je vyšší než 10 tun denně. Na základě dostupných informací lze výše uvedené zařízení zařadit do kategorie 6.5. zákona. Jeho provozovatel má povinnost získat integrované povolení a provozovat ho v souladu se zákonem o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 22163 /ENV/07 ze dne 20. 3. 2007

V zařízení probíhá výroba krmných směsí. Vstupními surovinami pro výrobu krmných směsí jsou rostlinné suroviny a suroviny s obsahem mléčné bílkoviny. Pro dané zařízení je relevantní kategorie 6.4.b) (druhá odrážka), která je definovaná jako: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“

Zařízení bylo v provozu 37,5 hodin týdně při dvousměnném pracovním režimu a nebylo v provozu o víkendech a státních svátcích a maximální výrobní kapacita dosahovala 240,6 tun za rok 2006. Je zřejmé, že zákonem stanovená prahová hranice 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí) není překročena.

Pro dané zařízení by připadala v úvahu i kategorie 6.4.c), která je definována jako „zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok)“. Kategorie 6.4. c) zahrnuje i zařízení používající jako vstupní surovinu syrovátku, sušené mléko atd. a objem těchto surovin se počítá s množstvím vstupujícího mléka. V těchto případech jde v podstatě z hlediska emisí a dalších dopadů na životní prostředí stále o zpracování mléka, které bylo pouze předupraveno do jiné formy. Jelikož množství surovin mléčného původu, které jsou součástí vyráběných krmných směsí, dosahovalo 183,9 tun za rok 2006, není naplněna dílčí část 6.4.c) zákona o integrované prevenci.

Zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 23527/ENV/07 ze dne 24. 4. 2007 a dopis OPVI MŽP č.j. 38256/ENV/07 ze dne 24. 5. 2007

Zařízením je výroba krmných směsí a provozovna, kde dochází k míchání již vyrobených granulí a jejich balení. Krmné směsi jsou vyráběny ze směsi živočišných a rostlinných surovin. Skutečná výrobní (maximální) kapacita je 50 t za den (resp. 1000 t za měsíc). Dále byla žádost o stanovisko, které se týká provozu umístěného v jiné obci, který odebírá od výrobny vyrobené granule krmných směsí. V tomto provozu je prováděno balení krmiv do malospotřebitelských obalů. Kapacita tohoto zařízení je nad 75 t za den. Jsou zde míchány různé granule krmiv v různých poměrech a baleny. Tím je násoben sortiment produkovaných krmiv.

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro výrobu krmných směsí relevantní kategorie 6.4.b) (první odrážka) - „Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně“.

Popsaná výroba krmných směsí nespadá do kategorie 6.4.b) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci z důvodu nepřekročení prahové hodnoty pro kapacitu zařízení. Pokud by došlo k navýšení denní kapacity provozovny nad 75 t (např. výměna výrobního zařízení), je nutné si zažádat o vydání integrovaného povolení.

Provoz v jiné obci odebírá od předchozí provozovny vyrobené granule krmných směsí. Jestliže se jedná pouze o míchání již vyrobených granulí v různém poměru a následném balení nelze tuto provozovnu považovat za zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby krmiv nebo krmných směsí z živočišných surovin, a proto nespadá pod zákon o integrované prevenci. Posuzované provozovny nespádají do kompetence zákona č. 76/2002 Sb.

Dopis OPVI MŽP č.j. 40675/ENV/07 ze dne 21. 6. 2007

Společnost provozuje výrobu krmiv. Předmětná výroba krmiv zahrnuje zásobníky, dopravní cesty, míchací zařízení (1 t) o udávaném výkonu 5 t/hod., granuláční lis o výkonu 3 t/hod., chladičí kolonu, pytlovací váhu, vyvíječ páry, nástřík okyselovadla a olejů. Výroba je provozována ve dvou směnách, tj. 16 hodin denně v pracovní dny včetně svátků (tj. 4 160 hodin za rok).

Vstupními surovinami do výroby krmiv jsou především suroviny rostlinného původu: obiloviny, luštěniny, mlýnské výrobky, suroviny z olejnatých semen, dále krmiva živočišného původu (v minulosti rybí moučka, aktuálně sušená krev) a doplňková minerální krmiva. Celková spotřeba surovin byla za rok 2005 – 6700 t, za rok 2006 - 7524 t. Tato množství odpovídají i produkci výrobků za uvedené roky v tunách. Výrobky se liší složením, maximální podíl surovin živočišného původu nepřesáhl ve sledovaných letech 2,5 %, celková spotřeba surovin živočišného původu byla 60 t v roce 2005 a 75 t v roce 2006 (suroviny živočišného původu byly použity pouze u tří výrobků z celkových 14 vyrobených).

Technologický proces výroby krmiv je limitován výkonem granuláčního lisu, který činí 3 tuny za hodinu (tj. teoretická výrobní kapacita 72 tun za 24 hodin). Denně je prováděna údržba v rozsahu půl hodiny za směnu a při výrobě krmných směsí pro drůbež je třeba z důvodu použití antikoncidik provést po ukončení výroby čištění výrobní linky krmnými otrubami, což odpovídá rovněž cca půl hodině odstávky. Tyto odstávky snižují výše uvedenou teoretickou denní výrobní kapacitu zařízení. Z předložených údajů vyplývá, že zařízení v současném

stavu nedosahuje limitní prahové hodnoty 75 tun hotových výrobků z živočišných surovin denně pro zařazení do kategorie 6.4.b), odrážky první, citace viz. výše.

Suroviny rostlinného původu jsou u 11 uváděných výrobků používány ze 100 %, u výše popisovaných tří výrobků z 97,5 %. Podle předložených údajů o měsíční produkci výrobků za roky 2005 a 2006 byla denní produkce výrobků 29,3 tuny nebo méně. Tato produkce nedosahuje v zákoně uvedené prahové hodnoty 300 tun hotových výrobků z rostlinných surovin denně. Předložené údaje nepodporují možnost zařazení této výroby do kategorie 6.4.b), odrážky druhé, citace viz. výše.

Daná výrobní krmiv nespádá do působnosti zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení. Pokud ovšem dojde ke změnám, které by znamenaly překročení výše uvedených prahových hodnot, spadá takové zařízení pod režim zákona o integrované prevenci a provozovateli vzniká povinnost mít pro provoz takového zařízení integrované povolení. Provozovat zařízení podle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci bez integrovaného povolení zakazuje § 16, odst. 2 zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 46258/ENV/07 ze dne 26. 6. 2007

Výklad k aplikaci kategorie 6.4.b). Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro výrobce potravin a krmiv je určující znění kategorie 6.4.b) zákona, která je definována jako zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv:

- z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně,
- z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).

Zákon definuje povinnost pro provozovatele, kteří vyrábějí krmiva a splňují další podmínky stanovené zákonem (kapacita zařízení) získat integrované povolení. Za suroviny je nutné považovat jakékoli materiály, ať již zpracované nebo nikoli, které jsou používány jako vstupy do výroby.

V případě výroby potravin a krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka) zákon o integrované prevenci vyžaduje stanovení denní výrobní kapacity. Uvedená prahová hodnota (75 t/den) je udávána ve vztahu k projektované výrobní kapacitě zařízení (maximální možná dle technologických parametrů zařízení).

V případě výroby potravin a krmiv z rostlinných surovin zákon o integrované prevenci vyžaduje stanovení denní výrobní kapacity v průměru za čtvrtletí. Výrobní kapacita je pro tuto kategorii zařízení definována jako skutečně vyrobené množství hotových výrobků. Pro správné posouzení zařazení zařízení pod režim zákona o integrované prevenci je rozhodující počítat průměrnou hodnotu vyrobeného množství krmiv nebo potravin za čtvrtletí. Průměr za čtvrtletí je definován jako podíl skutečně vyrobeného množství hotových výrobků za čtvrtletí a celkového počtu dnů za čtvrtletí, kdy bylo zařízení v provozu.

V této souvislosti je nutné upozornit na fakt, že v současné době je na úrovni Evropské unie intenzivně řešena mimo jiné právě otázka stanovení výrobních kapacit zařízení s ohledem na organizaci práce. Podle předběžných výsledků diskuse bude snaha EU určovat výrobní kapacitu jako maximální kapacitu, kterou lze technicky v zařízení dosáhnout bez ohledu na organizaci práce. Pokud bude dosaženo shody mezi členskými státy, budou následně závazná pravidla aplikována i v České republice.

Pokud dojde k překročení výše uvedené výrobní kapacity zařízení (i v jediném čtvrtletí), spadá takové zařízení pod režim zákona o integrované prevenci a provozovateli daného zařízení vzniká povinnost mít pro provoz takového zařízení integrované povolení. Provoz zařízení dle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci by bez integrovaného povolení nebyl možný.

Dopis OPVI MŽP č.j. 47004/ENV/07 ze dne 20. 7. 2007

Předmětem činnosti společnosti je výroba piva a ječného sladu. Základními surovinami pro výrobu piva jsou voda, slad a chmel. Surovinou pro výrobu sladu je sladovnický ječmen.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro dané zařízení je relevantní kategorie 6.4.b) (druhá odrážka), která je definována jako: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“

Definice potravin je uvedena v zákoně č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů: „potraviny jsou látky určené ke spotřebě člověkem v nezměněném nebo upraveném stavu jako jídlo nebo nápoj, nejde-li o léčiva a omamné nebo psychotropní látky“.

Výrobu piva a ječného sladu lze považovat za výrobu v rámci jednoho zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci (mají stejného provozovatele, jsou provozovány v jednom provozním areálu a slad, který se v pivovaru vyrábí, je posléze používán jako vstupní surovina pro výrobu piva). Z tohoto důvodu se výrobní kapacity sčítají.

Pro správné posouzení zařazení zařízení pod režim zákona o integrované prevenci je rozhodující vypočítat průměrnou hodnotu vyrobeného množství krmiv nebo potravin za čtvrtletí. Průměr za čtvrtletí je definován jako podíl skutečně vyrobeného množství hotových výrobků za čtvrtletí a celkového počtu pracovních dnů za čtvrtletí (dnů, kdy bylo zařízení v provozu).

Dle získaných informací dosahovala v roce 2006 maximální výrobní kapacita 48,8 t výrobků denně (za I. čtvrtletí) a v prvním pololetí roku 2007 dosahovala maximální výrobní kapacita 29,7 t výrobků denně (za I. čtvrtletí).

Zákonem stanovená prahová hranice 300 t hotových výrobků denně není překročena, a proto dané zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

c) zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok).

Dopis OPVI MŽP č.j. 8971/ENV/07 ze dne 5. 2. 2007 – viz kategorie 6.4.b).

Dopis OPVI MŽP č.j. 22163 /ENV/07 ze dne 20. 3. 2007 – viz kategorie 6.4.b).

6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 5900/ENV/07 ze dne 19. 2. 2007

Společnost provozuje výrobní zařízení k využívání odpadů „Zpracování organických odpadů biofermentací“. Podle zákona o odpadech č. 185/2001 Sb., se jedná o činnost využívání odpadů ve smyslu přílohy č. 3 zákona o odpadech dle kódu R 3. Výsledkem zpracování odpadů jsou registrované produkty určené k oběhu a komerčnímu využití - organické hnojivo a průmyslový kompost. Do zařízení je možné přijímat a nakládat podle Katalogu odpadů (vyhláška MŽP č. 381/2001 Sb.) odpady jak rostlinného, tak živočišného původu. Projektovaná kapacita zařízení je 20 000 t/rok zpracovaného odpadu.

Pro danou technologii není relevantní kategorie 5.3., která zní „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“, ale kategorie 6.5., která je vymezena jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 tun denně“. Zařízení k využívání odpadů „Zpracování organických odpadů biofermentací“ spadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci. Vzniká zde tedy povinnost získat pro provoz takového zařízení integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 17058/ENV/07 ze dne 2. 3. 2007 – viz. kategorie 6.4.b)

Dopis OPVI MŽP č.j. 10592/ENV/07 ze dne 6. 3. 2007

Společnost provozuje bioplynovou stanici. V roce 2006 byl zahájen zkušební provoz na stavbě „kofermentace fytomasy v bioplynové stanici“. Stavba zahrnuje instalaci dvou reaktorů, které produkují bioplyn a výstupní produkt, tzv. digestát. Výroba elektřiny při produkci bioplynu 4500 m³/den dosahuje až 9000 kWh/den. Denní zkušební vsázka vstupních surovin (při průměrné době zdržení cca 50 dnů v reaktorech pracujících v anaerobním režimu) činí:

- masokostní moučka (z kafilerie)	8 t/den
- kal z ČOV celulózky (Biocel Paskov)	24 t/den
- travní hmota	5 t/den
- tzv. „glycerinová fáze“	4 t/den
- prasečí kejda	40 m ³ /den

Pro technologii, která se týká bioplynové stanice je relevantní kategorie 6.5., která je vymezena jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 tun denně“. Z přehledu denní vsázky je zřejmé, že odpadů živočišného původu může tato bioplynová stanice zpracovávat více než 10 t denně.

Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách (tzv. BREF) pro jatka a zařízení k nakládání s vedlejšími živočišnými produkty se zabývá kategoriemi 6.4.a) a 6.5. přílohy č. 1 zákona. BREF zahrnuje široký rozsah činností s vedlejšími produkty. Patří mezi ně i výroba bioplynu a kompostování. Podle BREFu pojem „živočišný odpad“ můžeme pro uvedenou kategorii chápat zejména ve smyslu pojmu „vedlejší živočišný produkt“.

Pojem „vedlejší živočišný produkt“ je definován v nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě: „Vedlejší živočišné produkty jsou celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu.“ Nařízení rozděluje vedlejší živočišné produkty do tří kategorií. Do materiálu kategorie 2 zařazujeme např. hnůj a obsah trávicího traktu. Do materiálu kategorie 3 je možné zařadit např. části poražených zvířat nebo kuchyňský odpad.

Bioplynové stanice a kompostárny, které využívají vedlejší živočišné produkty s kapacitou zpracování větší než 10 t denně lze zařadit do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona. Provozovatelé takových zařízení mají povinnost získat integrované povolení a provozovat ho v souladu se zákonem o integrované prevenci. Na základě dostupných údajů, které byly oddělení IPPC poskytnuty je možné konstatovat, že „Kofermentace fytomasy v Bioplynové stanici“ spadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci. Vzniká zde tedy povinnost získat pro provoz takového zařízení integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 27315/ENV/07 ze dne 9. 5. 2007

V kompostárně je používán aerobní fermentor EWA (Ecological Waste Apparatus), který slouží ke zpracování, přeměně a hygienizaci biologicky rozložitelných odpadů na výrobek ve formě kompostu metodou rychlé intenzivní automaticky řízené aerobní termofilní fermentace. Maximální hmotnost zakládky je uváděna 12 tun. Doba zdržení jedné zakládky v aerobním fermentoru je 5 dnů.

Receptura zakládky pro aerobní fermentor EWA následující:

Typ materiálu	Množství (t)	Procentuální podíl
Zbytky z kuchyní a stravoven	4	33%
Kal z ČOV	5	42%
Sláma/stařina z luk	2	16,5%
Piliny/listí	1	8,5%
Celkem	12	100%

Pro zařízení tohoto typu je relevantní kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona. Kategorie je definována jako „Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 tun denně“. Jelikož uváděná vsázka nenaplnuje z kapacitních důvodů definici kategorie 6.5. zákona je zřejmé, že posuzovaná kompostárna nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Je ovšem nutné upozornit na to, že pokud kapacita zařízení přesáhne při odstraňování nebo využití prahovou hodnotu 10 tun konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu denně, například změnou stávajícího provozního využití, spadá takové zařízení pod režim zákona o integrované prevenci a vzniká povinnost získat pro provoz takového zařízení integrované povolení. Provoz zařízení dle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci bez integrovaného povolení není možný.

Dopis OPVI MŽP č.j. 28313/ENV/07 ze dne 11. 5. 2007

Předpokládanou vstupní surovinou pro anaerobní zpracování na bioplynové stanici by měly být:

- tráva, siláže, senáže – celkem cca 100 t/rok,
- biologicky rozložitelné odpady neklasifikované jako nebezpečné, nevyžadující hygienizaci (pivovarské mláto, zelenina, ovoce, pečivo) – kapacita cca 4 400 t/rok, tj. cca 12 t/den,
- statková hnojiva (prasečí kejda) – cca 17 000 t/rok, tj. cca 46,6 t/den,
- odpady živočišného původu (jateční odpady, krev, odpady z kuchyní, restaurací a jídelen, odpady z mlékáren (kategorie 2 a 3 dle nařízení Evropského parlamentu a Rady 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě)) – kapacita cca 2 900 t/rok, tj. cca 8 t/den.

Pro předmětnou bioplynovou stanici jsou relevantní kategorie 6.5., kategorie 5.3. a kategorie 1.1. Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): „Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.“

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako „celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Rozdělení vedlejších živočišných produktů je provedeno do tří kategorií podle míry potenciálního rizika na zdraví člověka. Pro účely využití vedlejších živočišných produktů v bioplynových stanicích jsou povoleny materiály 2. a 3. kategorie. Materiálem 2. kategorie je dle tohoto nařízení i hnůj (definovaný jako „veškerý trus a/nebo moč hospodářských zvířat s podestýlkou nebo bez podestýlky nebo guáno zpracované nebo nezpracované v souladu s kapitolou III přílohy VIII nebo jinak zpracované v zařízení na výrobu bioplynu nebo v kompostárně“).

S ohledem na skutečnost, že v předmětné bioplynové stanici hnůj, resp. prasečí kejda neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Předmětná bioplynová stanice bude zpracovávat odpady živočišného původu o kapacitě cca 8 t denně. Z toho důvodu lze konstatovat, že výše uvedené zařízení nelze zařadit do kategorie 6.5. zákona. Pokud by však došlo k navýšení množství zpracovávaných odpadů živočišného původu a byla by překročena prahová hodnota 10 t denně, pro provozovatele bioplynové stanice by vznikla povinnost získat integrované povolení.

Kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona je definována jako „spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“. Součástí bioplynové stanice je kogenerační jednotka, kde dochází ke spalování bioplynu a k výrobě tepelné a elektrické energie. Prahová hodnota 50 MW není překročena, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 1.1. a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 36799/ENV/07 ze dne 11. 5. 2007

Zařízení bude pracovat na principu anaerobní digesce bioodpadu, kdy anaerobní bakterie ve fermentoru přeměňují uhlík v bioodpadu na metan o oxid uhličitý (směs plynů, získaná popsánými postupy, bývá běžně označována jako bioplyn – viz např. vyhláška č. 482/2005 Sb. § 2 písm. e)). Plyný produkt je využit v kogenerační jednotce k výrobě elektrické a tepelné energie. Substrát z fermentace je zpracován na kompost, zbytkový odpad je ukládán na skládce.

Maximální kapacita zařízení nepřesáhne 15 000 tun za rok. Konfiskáty živočišného původu nebudou do zařízení přijímány. Podle kvalifikovaného odhadu budoucího provozovatele budou cca 7 tun denně z celkového množství zpracovávaného odpadu tvořit biologicky rozložitelné odpady z kuchyní a stravoven. Množství může být případně překročeno, protože technologie zařízení to umožňuje.

Pro popsané průmyslové činnosti připadá v úvahu zařazení pod kategorii 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně zákona.

Kuchyňské odpady určené k použití v závodech na výrobu bioplynu nebo ke kompostování se považují podle článku 6 odstavce 2 písm. g) nařízení č. 1774/2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu za vedlejší produkt živočišného původu. Vedlejším produktem živočišného původu se rozumí celá mrtvá těla zvířat nebo jejich části nebo produkty živočišného původu uvedené v člancích 4, 5 a 6 nařízení, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu včetně vajíček, embryí a spermatu.

Kapacita zpracovávaných kuchyňských odpadů nedosahuje kapacity určené zákonem a proto se na připravované zařízení (při zachování množství jednotlivých vstupů) povinnost získat integrované povolení nevztahuje (pokud v zařízení neprobíhá ani jiná průmyslová činnost popsaná v příloze č. 1 zákona). Provozovatel však má možnost žádat o integrované povolení dobrovolně.

Pokud by došlo k jakýmkoli změnám a v zařízení by bylo zpracovááno více než 10 tun kuchyňského odpadu denně vyžadujícího hygienizaci (zda zpracovávaný kuchyňský odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou), konfiskátů živočišného původu či živočišného odpadu zařízení by pak naplňovalo dikci kategorie 6.5. zákona.

Vzhledem k charakteru údajů (zařízení je prezentováno ve fázi projektu, složení vstupních odpadů se může měnit) se toto stanovisko MŽP striktně vztahuje k předpokládanému složení a množství odpadů.

Dopis OPVI MŽP č.j. 35512/ENV/07 ze dne 16. 5. 2007

V zemědělské bioplynové stanici budou jako primární zdroj energie použity energetické rostliny a statková hnojiva. Předpokládané vstupní suroviny pro anaerobní zpracování na bioplynové stanici by měly být:

- trávni senáže – celkem 3200 t/rok,
- kukuřičné siláže – celkem 4540 t/rok,
- statková hnojiva (kejda skotu) – 7000 t/rok,
- hnůj – celkem 10000 t/rok.

Energetické rostliny budou konzervovány v místě stanice v senážním žlabu a skladovány k použití v bioplynové stanici. Kejda bude čerpána denně z produkční stáje dojníc a bude dočasně skladována v příjmové čerpací jínce, hnůj bude navážen ze stáje do přijímací jímy. Kukuřičná siláž, senáž je cíleně pěstována jako energetická plodina. Tyto vstupní materiály pochází z vlastní zemědělské produkce provozovatele a jiné materiály zde nebudou zpracovány.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro předmětnou bioplynovou stanici jsou relevantní kategorie 6.5., kategorie 5.3. a kategorie 1.1.

Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): „Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.“

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako „celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člácích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Rozdělení vedlejších živočišných produktů je provedeno do tří kategorií podle míry potenciálního rizika na zdraví člověka. Pro účely využití vedlejších živočišných produktů v bioplynových stanicích jsou povoleny materiály 2. a 3. kategorie. Materiálem 2. kategorie je dle tohoto nařízení i hnůj (definovaný jako „veškerý trus a/nebo moč hospodářských zvířat s podestýlkou nebo bez podestýlky nebo guáno zpracované nebo nezpracované v souladu s kapitolou III přílohy VIII nebo jinak zpracované v zařízení na výrobu bioplynu nebo v kompostárně“).

S ohledem na skutečnost, že v předmětné bioplynové stanici hnůj, resp. kejda skotu neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Předmětná bioplynová stanice nebude zpracovávat odpady živočišného původu. Z tohoto důvodu lze konstatovat, že výše uvedené zařízení nelze zařadit do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Pokud by však došlo ke zpracování odpadů živočišného původu a byla by překročena prahová hodnota 10 t denně, pro provozovatele bioplynové stanice by vznikla povinnost získat integrované povolení.

Kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC, lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně. Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nedochází k odstraňování odpadů, ale k jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci je definována jako „spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“. Součástí bioplynové stanice je kogenerační jednotka, kde dochází ke spalování bioplynu a k výrobě tepelné a elektrické energie. Kogenerační jednotka má elektrický výkon 526 kW a tepelný výkon 566 kW. Vyrobená elektrická energie bude dodávána do rozvodné sítě, teplo bude využíváno pro vytápění stávajících objektů v zemědělském areálu. Prahová hodnota 50 MW není překročena, proto dané zařízení nespadá do působnosti kategorie 1.1. zákona o integrované prevenci.

Dané zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 28793/ENV/07 ze dne 16. 5. 2007

Maximální kapacita zařízení kompostárny je 100 tun zpracovávaného odpadu za den. Zařízení slouží pro využívání odpadů kategorie O. Hlavní výstup ze zařízení je výrobkem – provozovatel má prohlášení o shodě. Mezi využívané odpady patří, mimo jiné, odpad kat. číslo 020106 Zvířecí trus, moč a hnůj (včetně znečištěné slámy), kat. číslo 200108 biologicky rozložitelný odpad z kuchyní a stravoven a kat. číslo 200125 Jedlý tuk a olej.

Pokud v předmětné kompostárně zvířecí trus, moč a hnůj neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Pro popsané průmyslové činnosti připadá v úvahu zařazení pod kategorie 5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně a 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona.

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v článcích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Příslušným materiálem jsou dle tohoto nařízení kuchyňské odpady určené k použití v závodech na výrobu bioplynu nebo ke kompostování (článek 6 odstavce 2 písm. g)).

Vzhledem k tomu, že v kompostárně nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Pokud kapacita zpracovávaných kuchyňských odpadů vyžadujících hygienizaci nedosahuje kapacity určené zákonem (10 tun denně), tak se na popisované zařízení povinnost získat integrované povolení nevztahuje (pokud v zařízení neprobíhá ani jiná průmyslová činnost popsaná v příloze č. 1 zákona). Provozovatel však má možnost žádat o integrované povolení dobrovolně.

Pokud by bylo zpracováváno více než 10 tun kuchyňského odpadu denně vyžadujícího hygienizaci (zda zpracovávaný kuchyňský odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou), konfiskátů živočišného původu či živočišného odpadu, zařízení by naplňovalo dikci kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona a provozovatel by měl za povinnost získat integrované povolení do 30. října 2007.

Vzhledem k charakteru údajů se toto stanovisko MŽP striktně vztahuje k žádosti dané společností. MŽP nemůže na základě zaslaných informací určit, zda je nutné příložený provozní řád přepracovat na základě požadavků zákona. Zákon ani jeho prováděcí předpisy požadavky na provozní řády podrobně nespecifikují. Obecně lze říci, že provozní řád by měl být v souladu s žádostí o vydání integrovaného povolení a rozhodnutím o žádosti, což momentálně nelze posoudit, protože ani jeden ze zmíněných dokumentů není k dispozici.

Dopis OPVI MŽP č.j. 29588/ENV/07 ze dne 17. 5. 2007

Posuzovaná společnost je investorem a budoucím provozovatelem bioplynové stanice o kapacitě cca 15 000 t biomasy/rok. Jako vsázka bude využito 8 500 t chlévské mrvy/rok, 1 000 t senáže/rok a 4 500 t siláže/rok. Uvedené složky biomasy jsou produkovány a dodávány jediným subjektem, který je zároveň spoluvlastníkem zmiňované společnosti. Doposud je chlévská mrva skladována ve velkokapacitním hnojišti, odkud je následně v příslušných lhůtách v souladu se schváleným Plánem zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdrojů

znečištění ovzduší provozovatele rozvážena na jeho pozemky. Bioplynová stanice bude výhradně zásobována zemědělskou produkcí spoluvlastníka.

Bioplynová stanice bude využívat technologie tzv. "suché fermentace". Vyrobená elektrická energie bude dodávána do veřejné distribuční sítě a tepelná energie místní teplárenské společnosti. Veškeré výstupy, tj. fermentační zbytek a fugát, budou výlučně spoluvlastníkem použity jako statkové hnojivo na zemědělských pozemcích, které obhospodaruje.

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 6.5. přílohy č. 1 („Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“).

Z důvodu uzavřenosti celého systému získávání vstupů pro bioplynovou stanici a jejího následného využití pro potřeby výše uvedené bioplynové stanice, přičemž i výstupy z bioplynové stanice jsou výhradně použity pro potřeby spoluvlastníka společnosti a výhradního dodavatele vstupních surovin, nejedná se o zařízení, které spadá do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Pokud by došlo k jakýmkoliv změnám (např. v zařízení by bylo zpracováváno více než 10 tun denně konfiskátů živočišného původu či živočišného odpadu), zařízení by pak naplňovalo dikci kategorie 6.5. zákona o integrované prevenci.

Vzhledem k charakteru údajů (zařízení je prezentováno ve fázi před realizací, složení vstupů se může měnit) se toto stanovisko MŽP striktně vztahuje k předpokládanému složení a množství vstupů, které byly zaslány danou společností.

Dopis OPVI MŽP č.j. 35296/ENV/07 ze dne 21. 5. 2007

V bioplynové stanici se bude denně využívat 40 tun hovězí kejdy, 40 tun prasečí kejdy, 10 tun fytomasy (vše ze zdrojů provozovatele) a 7 tun masokostní moučky od externího dodavatele.

Pro popsání průmyslové činnosti připadá v úvahu zařazení pod kategorie 5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně a 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona.

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Příslušným materiálem je dle tohoto nařízení i masokostní moučka.

Pokud v předmětné bioplynové stanici zvířecí kejda neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Pokud kapacita zpracovávané masokostní moučky vyžadující hygienizaci (zda odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou) nedosahuje kapacity určené zákonem pro kategorii 6.5. (10 tun denně), tak se na popisované zařízení povinnost získat integrované povolení nevztahuje (pokud v zařízení neprobíhá ani jiná průmyslová činnost popsaná v příloze č. 1 zákona). Provozovatel však má možnost žádat o integrované povolení dobrovolně.

Pokud by bylo v zařízení, třeba jen zcela výjimečně a nárazově, zpracováváno více než 10 tun masokostní moučky vyžadující hygienizaci, spadá zařízení pod působnost zákona a provozovatel, pokud by si nezajistil integrované povolení před tím, než nastala popisovaná skutečnost, by se dopustil správního deliktu podle § 37 odst. 3 zákona.

Dopis OPVI MŽP č.j. 34642/ENV/07 ze dne 21. 5. 2007

Provoz bioplynové stanice bude navazovat na velkovýkrmnu prasat provozovanou stejnou společností jako bioplynová stanice. K vepřové kejdě se bude přidávat travní siláž o množství 10 000 kg denně, odpad z jatek společnosti, drůbežích jatek a masokostní moučka, vše o celkovém množství 9999 kg denně. Výstavba bioplynové stanice navazuje na již vydané integrované povolení na velkovýkrmnu prasat.

Pro popsané průmyslové činnosti připadá v úvahu zařazení pod kategorie 5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně a 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona.

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člácích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Příslušným materiálem jsou dle tohoto nařízení i jateční odpady (t.j. kosti, krev, střeva, maso, peří a masokost).

Pokud v předmětné bioplynové stanici zvířecí kejda neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Vzhledem k tomu, že v kompostárně nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Protože kapacita zpracovávaných jatečních odpadů vyžadujících hygienizaci (zda odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou) nedosahuje kapacity určené zákonem pro kategorii 6.5. (10 tun denně), tak se na popisované zařízení povinnost získat integrované povolení nevztahuje (pokud v zařízení neprobíhá ani jiná průmyslová činnost popsaná v příloze č. 1 zákona). Provozovatel však má možnost žádat o integrované povolení dobrovolně, což vzhledem k blízkosti hmotnosti uvažovaných vstupů – jatečních odpadů a prahové hodnoty v příslušné kategorii zákona MŽP doporučuje.

Pokud by bylo v zařízení, třeba jen zcela výjimečně a nárazově, zpracováváno více než 10 tun jatečního odpadu vyžadujícího hygienizaci, spadá zařízení pod působnost zákona a provozovatel, pokud by si nezajistil integrované povolení před tím, než nastala popisovaná skutečnost, by se dopustil správního deliktu podle § 37 odst. 3 zákona.

Dopis OPVI MŽP č.j. 32188/ENV/07 ze dne 23. 5. 2007

Vstupními surovinami pro anaerobní zpracování na bioplynové stanici jsou:

- hovězí kejda – 22 tun/den,
- odpady ze zpracovny masa – 1,1 tun/den,
- travní hmota – 1,5 tun/den.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro předmětnou bioplynovou stanici jsou relevantní kategorie 6.5., kategorie 5.3. a kategorie 1.1.

Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): „Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.“

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako „celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člácích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Rozdělení vedlejších živočišných produktů je provedeno do tří kategorií podle míry potenciálního rizika na zdraví člověka. Pro účely využití vedlejších živočišných

produktů v bioplynových stanicích jsou povoleny materiály 2. a 3. kategorie. Materiálem 2. kategorie je dle tohoto nařízení i hnůj (definovaný jako „veškerý trus a/nebo moč hospodářských zvířat s podestýlkou nebo bez podestýlky nebo guáno zpracované nebo nezpracované v souladu s kapitolou III přílohy VIII nebo jinak zpracované v zařízení na výrobu bioplynu nebo v kompostárně“).

S ohledem na skutečnost, že v předmětné bioplynové stanici hnůj, resp. hovězí kejda neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Předmětná bioplynová stanice zpracovává odpady živočišného původu o kapacitě 1,1 t denně. Z toho důvodu výše uvedené zařízení nelze zařadit do kategorie 6.5. zákona.

Toto stanovisko se striktně vztahuje ke složení a množství vstupů, které byly zaslány na odbor posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC. Pokud by došlo ke změnám v zařízení a bylo by zpracováno více než 10 tun odpadu živočišného původu denně, zařízení by pak naplňovalo dikci kategorie 6.5. zákona o integrované prevenci.

Kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona je definována jako „spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“. Součástí bioplynové stanice jsou dvě kogenerační jednotky, kde dochází ke spalování bioplynu a k výrobě tepelné a elektrické energie. Kogenerační jednotky mají elektrický výkon 2 x 22 kW a tepelný výkon 2 x 45 kW. Celková účinnost je 83 %. Vyrobené teplo je využíváno k ohřevu vody na přípravu krmení a k ohřevu vody ve zpracovně masa. Prahová hodnota 50 MW není překročena, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 1.1. a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 34962/ENV/07 ze dne 24. 5. 2007

Předmětem dotazu je bioplynové zařízení na výrobu regenerativní energie z dorůstajících surovin. Jedná se o výstavbu bioplynového zařízení ve stávajícím zemědělském areálu. Je uvažováno s odstraněním stávajících přestárých a z větší části nevyužívaných zemědělských objektů, na jejichž místě je navrženo bioplynové zařízení s elektrickým výkonem 1 MW a termickým výkonem 1,07 MW. Plánované bioplynové zařízení je založeno na bázi mokrého procesu kvašení pro energetické zhodnocení přírodních hnojiv z chovu zvířat a dorůstajících surovin (kukuřičná, travní a obilná siláž). Způsob provozu zařízení je možný v mezofilním úseku při 25 až 42°C jakož i v termofilním úseku 42 až 55°C. Vyrobený plyn bude používán v kogenerační jednotce. Předpokládá se, že celkový vstup surovin bude 74 tun (64 t/denně siláže a zbývající část bude tvořit kejda a silážní šťávy).

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 6.5. přílohy č. 1. Z důvodu nepřekročení prahu (10 tun/den) pro relevantní vstupy se nejedná o zařízení, které spadá do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Pokud by došlo ke změnám v zařízení a bylo by zpracováno více než 10 tun denně konfiskátů živočišného původu či živočišného odpadu, zařízení by pak naplňovalo dikci kategorie 6.5. zákona o integrované prevenci.

Vzhledem k charakteru údajů (zařízení je prezentováno ve fázi projektu, složení vstupů se během provozu může měnit) se toto stanovisko MŽP striktně vztahuje na informace k předpokládanému složení a množství vstupů, které obdržel OPVI od zpracovatele projektové dokumentace.

Dopis OPVI MŽP č.j. 37094/ENV/07 ze dne 25. 5. 2007

Zařízení bioplynová stanice bude zpracovávat odpadní materiály a suroviny ze zemědělské výroby, rostlinnou hmotu a cukrovarnické řízky. Součástí stanice bude i linka hygienizace na úpravu a zpracování jatečních a kuchyňských odpadů a podobného biologicky rozložitelného materiálu. Produktem bude bioplyn vhodný pro spalování v kogenerační jednotce. Kogenerační jednotky budou produkovat elektrickou energii, která bude vyvedena do veřejné sítě a prodána rozvodnému závodu. Část tepla se spotřebuje na ohřev fermentoru a hygienizaci, další část bude využita v areálu zemědělské farmy a zbytek bude využit pro provoz sousedních jatek. Vyfermentovaný materiál, anaerobně stabilizovaný, je shromažďován ve skladovací nádrži. Z nádrže je kal využíván k přímé aplikaci pro zhodnocení zemědělské půdy.

Mezi vstupy jsou zařazeny následující komodity:

1. Hygienizaci budou podstupovat (celkem 9,8 tun/den):

- Produkty z jatek (8 tun/den);
 - Kuchyňský odpad (1 tuna/den);
 - Prošlé potraviny (0,8 tun/den).
2. Hygienizaci nebudou podstupovat (celkem 71,1 tun/den):
- Hovězí hnůj (35,5 tun/den);
 - Hovězí kejda (4,2 tun/den);
 - Vepřová kejda (18 tun/den);
 - Senáž (3,4 tun/den);
 - Kukuřičná siláž (2,5 tun/den);
 - Cukrovarnické řízky (7,5 tun/den).

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 6.5. přílohy č. 1 („Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“).

Protože kapacita vstupů podstupujících hygienizaci – 9,8 t/den (zda odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou) nedosahuje kapacity určené zákonem pro kategorii 6.5. (10 t/den), tak se na popisované zařízení povinnost získat integrované povolení nevztahuje (pokud v zařízení neprobíhá ani jiná průmyslová činnost popsaná v příloze č. 1 zákona).

Vzhledem k charakteru údajů (zařízení je prezentováno ve fázi před dokončením, složení vstupů se během provozu může měnit) se toto stanovisko MŽP vztahuje na informace k předpokládanému složení a množství vstupů.

Dopis OPVI MŽP č.j. 44128/ENV/07 ze dne 20. 6. 2007

Bioplynová stanice bude zpracovávat vepřovou kejdu (30 t denně) a kukuřičnou siláž (14 t denně). Pro popsanou činnost připadá v úvahu zařazení do kategorie 5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně a 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona.

Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici obecně nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), v platném znění, je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Materiálem tohoto charakteru jsou dle tohoto nařízení např. jateční odpady (t.j. kosti, krev, střevo, maso, peří a masokost).

Pokud v předmětné bioplynové stanici zvířecí kejda neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), v platném znění. Zpracování statkového hnojiva nespadá do kategorie 6.5 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Pokud by bylo v zařízení, třeba jen výjimečně a nárazově, zpracováváno denně více než 10 tun konfiskátů živočišného původu nebo živočišného odpadu vyžadujících hygienizaci, spadá zařízení do působnosti zákona o integrované prevenci a provozovatel má povinnost získat integrované povolení k provozu takového zařízení (zda odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou).

Toto stanovisko MŽP se vztahuje pouze na údaje o uvedených vstupech (vepřová kejda, kukuřičná siláž), případné změny ve zpracovávaných položkách je třeba zohlednit při následném rozhodování o aplikaci zákona o integrované prevenci (např. zpracování jatečních odpadů apod.).

Dopis OPVI MŽP č.j. 49835/ENV/07 ze dne 17. 7. 2007

Plánovaná kapacita vstupních surovin do bioplynové stanice je celkem 45,8 t denně v tomto složení:

- vepřová kejda – 19,3 tun/den,
- kukuřičná siláž – 16,9 tun/den,
- cukrovarské řízky – 8,2 tun/den,

- travní senáž – 1,4 tun/den.

Bioplyn bude spalován v kogeneračních jednotkách o jmenovitém tepelném výkonu 0,522 MW/h (elektrický výkon 0,5 MW/h). Kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona je definována jako „spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“. Součástí bioplynové stanice budou kogenerační jednotky, kde bude spalován bioplyn a vyráběna tepelná a elektrická energie. Prahová hodnota 50 MW není překročena, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 1.1. zákona o integrované prevenci a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro předmětnou bioplynovou stanici jsou relevantní kategorie 6.5., kategorie 5.3. a kategorie 1.1.

Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“ Vepřová kejda je považována za statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění. Podle § 2 písm. b) se statkovým hnojivem rozumí hnůj, hnojůvka, močůvka, kejda, sláma, jakož i jiné zbytky rostlinného původu a další vedlejší produkty vzniklé chovem hospodářských zvířat, vznikající zejména v zemědělské prvovýrobě, nejsou-li dále upravovány. Podle § 1 odst. 1 se tento zákon vztahuje i na hnojiva, pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty, určené k použití jako suroviny k dalšímu zpracování. V bioplynové stanici nebudou odstraňovány ani využívány konfiskáty živočišného původu ani živočišný odpad, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nebude docházet k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 67638/ENV/07 ze dne 17. 10. 2007

Roční kapacita zařízení průmyslové kompostárny je 2.200 tun zpracovávaného odpadu za rok. Mezi možné využívané odpady patří, mimo jiné, odpad kat. číslo 020106 zvířecí trus, moč a hnůj (včetně znečištěné slámy), kat. číslo 200108 biologicky rozložitelný odpad z kuchyní a stravoven a kat. číslo 200125 jedlý tuk a olej. Podle informace provozovatele bude kapacita přijímání těchto odpadů omezena na 8 tun denně provozním řádem.

Pro popsané průmyslové činnosti připadá v úvahu zařazení pod kategorie 5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně a 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona. Pokud v předmětné kompostárně zvířecí trus, moč a hnůj neprochází hygienizací (zda zpracovávaný odpad vyžaduje hygienizaci je možné konzultovat se Státní veterinární správou), jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), v platném znění, je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člácích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Příslušným materiálem dle tohoto nařízení jsou kuchyňské odpady určené k použití v závodech na výrobu bioplynu nebo ke kompostování (článek 2, odstavec 2, písm. g.))

Vzhledem k tomu, že v kompostárně nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Protože kapacita zařízení bude omezena provozním řádem, jak uvádí provozovatel, a v zařízení tudíž nebude možné přijímat více než 8 tun výše uvedených odpadů denně, zařízení nenaplnuje dikci kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci a na provozovatele se nevztahuje povinnost získat integrované povolení. Provozovatel však má možnost žádat o integrované povolení dobrovolně.

6.6. Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než

a) 40 000 kusů drůbeže,

Dopis OPVI MŽP č.j. 8884/ENV/07 ze dne 5. 2. 2007

Zařízení se zabývá chovem brojlerových krůt, pro jeho provoz je relevantní kategorie 6.6.a), která je definovaná jako: „Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než 40 000 kusů drůbeže.“ Uvedená prahová hodnota je udávána ve vztahu k projektované výrobní kapacitě. Krůty jsou chovány v 5 samostatných provozech, každý po 4 halách. Provozy jsou od sebe vzdálené 1-2 km a nelze je podle poskytnutých údajů klasifikovat jako jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci. Každý provoz je považován za samostatnou farmu. Provoz č. 1 je konstruován jako odchovna drůbeže s využívanou kapacitou jednotlivých hal do 10 000 ks krůt/at, celková využívaná kapacita provozu č. 1 je tedy do 40 000 ks drůbeže. Na tomto provozu se chovají jednodenní krůtata až do stáří šesti týdnů. Podle sdělení provozovatele nemůže být maximální množství 40 000 ks drůbeže ani teoreticky naplněno z důvodu návaznosti na možnosti výkrmových provozů. U provozu č. 2 -5 je využívána kapacita jednotlivých hal do 4 750 ks drůbeže, celková využívaná kapacita těchto provozů je tedy do 19 000 ks drůbeže. Pouze u provozu č. 5, který byl kolaudován v nedávné době, je přímo v kolaudačním rozhodnutí uvedena projektovaná kapacita 19 000 ks krůt. Na základě dostupných údajů, které byly oddělení IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že prahová hodnota více než 40 000 kusů drůbeže není překročena ani u jednoho provozu, a proto daná zařízení nespádají pod působnost zákona o integrované prevenci.

b) 2 000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg), nebo

Dopis OPVI MŽP č.j. 5641/ENV/07 ze dne 8. 2. 2007

Pro zařízení zabývající se chovem prasat a prasnic je relevantní kategorie 6.6.b), která je definovaná jako: „zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než 2000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg)“ a kategorie 6.6.c) která je definovaná jako: „zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než 750 kusů prasnic“. Prahová hodnota je udávána ve vztahu k projektované kapacitě. V areálu společnosti je umístěno pět hal. Haly lze považovat za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci, z toho důvodu se projektované kapacity sčítají. Údaje o skutečných kapacitách jednotlivých hal jsou následující:

- hala č. 1 - 97 ks jalových prasnic a 96 ks kojících prasnic,
- hala č. 2 - 97 ks jalových prasnic a 96 ks kojících prasnic,
- hala č. 3 - 200 ks březích prasnic
- hala č. 4 - odchovna pro prasničky - 240 ks
- hala č. 5 - 585 ks běhounů a 12 ks kanců.

Oddělení IPPC při zpracování výkladu vycházelo z konzultací s Ministerstvem zemědělství a z referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách (BREF) pro intenzivní chov drůbeže a prasat. V tomto dokumentu je definován pojem prasnice jako „technický termín pro samici prasete od počátku prvního pokrytí nebo od první březosti. Toto zahrnuje i reprodukční prasnice (prasničky).“

Skutečná kapacita v halách je 826 ks prasnic, je tedy zřejmé, že prahová hodnota více než 750 kusů prasnic v kategorii 6.6.c) je překročena. Na základě dostupných údajů, které byly oddělení IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že zařízení spadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

c) 750 kusů prasnic.

Dopis OPVI MŽP č.j. 5641/ENV/07 ze dne 8. 2. 2007 – viz. kategorie 6.6.b)

6.7. Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.

Dopis OL MŽP č.j. 2069/ENV/07 ze dne 6. 2. 2007 – viz. kategorie 2.6.

Dopis OPVI MŽP č.j. 32300/ENV/07 ze dne 22. 5. 2007- viz. kategorie 2.6.

Dopis OPVI MŽP č.j. 35302/ENV/07 ze dne 24. 5. 2007 – viz. kategorie 4.1.h)

Dopis OPVI MŽP č.j. 39364/ENV/07 ze dne 24. 5. 2007

Součástí technologie je linka se sedmibarevným tiskařským ofsetovým strojem pro tisk obalů doplněné dopalovacím zařízením a linka mytí válců. Jedná se o hlubotisk na polyetylenovou fólii. Obě linky lze provozovat samostatně. Odpadní plyny jsou svedeny do společné spalovací jednotky. Celková deklarovaná spotřeba organických rozpouštědel na vstupu je 393 198 kg za rok.

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 6.7. přílohy č. 1 („Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.“).

Dle zákona č. 76/2002 Sb. je spotřeba organických rozpouštědel definována jako vstupy – množství rozpouštědel přijatých do zařízení, bez dalších doplňujících definicí. Posuzované zařízení tedy na vstupech přesahuje definovanou prahovou hodnotu dle výše zmíněného zákona o integrované prevenci, a proto musí mít k 30. 10. 2007 platné integrované povolení. Posuzované zařízení spadá do kompetence zákona č. 76/2002 Sb.

K definici spotřeby podle vyhlášky č. 355/2002 Sb., kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu, si OPVI vyžádal stanovisko odboru ochrany ovzduší (OOO). Z vyjádření OOO citujeme: „Za účelem stanovení spotřeby organických rozpouštědel nelze od množství org. rozpouštědel na vstupu odečíst množství těkavých organických látek spálených v dopalovacím zařízení s odůvodněním, že se jedná o recyklované množství rozpouštědla – tento výklad z vyhlášky č. 355/2002 Sb. v žádném případě nevyplývá.“

Recyklované rozpouštědlo znamená regenerované a znovu použité na vstupu do dané technologie – v rámci vyhlášky č. 355/2002 Sb. je tato regenerace vyjádřena veličinou I_2 podle přílohy č. 4 k této vyhlášce.

Organické těkavé látky zlikvidované v dopalovací jednotce spadají podle přílohy č. 4 k vyhlášce č. 355/2002 Sb. pod veličinu O_5 , která charakterizuje spotřebu org. rozpouštědel na výstupu a nikoliv vstupu do dané technologie.

Obecně lze říci, že veličiny $O_1 - O_9$ uvedené v příloze č. 4 k vyhlášce č. 355/2002 Sb. charakterizují výstupy z dané technologie a jako takovými se s nimi nepočítá při určování spotřeby za účelem kategorizace zdroje. Spotřeba org. rozpouštědel za účelem kategorizace zdroje se určuje výlučně na základě vstupů do dané technologie.“

Dopis OPVI MŽP č.j. 39833/ENV/07 ze dne 26. 6. 2007 – viz. kategorie 2.6.

Dopis OPVI MŽP č.j. 33009/ENV/07 ze dne 18. 7. 2007 – viz. kategorie 2.6.

Dopis OPVI MŽP č.j. 46092/ENV/07 ze dne 20. 7. 2007 – viz. kategorie 2.6.

Dopis OPVI MŽP č.j. 68690/ENV/07 ze dne 15. 10. 2007

Předmětem dotazu je práškové lakování. Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro technologii práškového lakování by připadala v úvahu kategorie 6.7. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, která je definována jako: „Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.“ Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektovaným výrobním kapacitám anebo jinému parametru zařízení. Z dostupných informací vyplývá, že organická rozpouštědla v technologii lakování a odmašťování nejsou používána. Kategorie 6.7. zákona o integrované prevenci je tedy v tomto případě nerelevantní.

6.8. Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafítizací.